

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- Kommissionens forordning (EF) nr. 847/2003 af 16. maj 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 848/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 119. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 849/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 72. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 850/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 291. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 851/2003 af 16. maj 2003 om ændring af forordning (EØF) nr. 3444/90 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af svinekød** 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 852/2003 af 16. maj 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød** 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 853/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation 11

Kommissionens forordning (EF) nr. 854/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation	12
Kommissionens forordning (EF) nr. 855/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 856/2003 af 16. maj 2003 om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 857/2003 af 16. maj 2003 om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 858/2003 af 16. maj 2003 om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag, med undtagelse af Danmark og Det Forenede Kongerige	17
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/24/EF af 14. april 2003 om ændring af Rådets direktiv 98/18/EF om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe	18
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/25/EF af 14. april 2003 om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passagerskibe ⁽¹⁾	22
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport	42

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/354/EF:

- ★ **Rådets beslutning af 13. maj 2003 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter**

Kommissionen

2003/355/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 9. april 2003 om ændring af beslutning 2003/207/EF om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (Sag COMP/E-3/36.700 — Industrielle og medicinske gasser) (meddelt under nummer K(2003) 1180)**

2003/356/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om anden ændring af beslutning 2003/289/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Belgien ⁽¹⁾** (meddelt under nummer K(2003) 1688)

2003/357/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om anden ændring af beslutning 2003/290/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Nederlandene ⁽¹⁾** (meddelt under nummer K(2003) 1689)

2003/358/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende aviær influenza i Tyskland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1690)** 55

2003/359/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om betingelser for forebyggelse af aviær influenza hos modtagelige fugle i visse medlemsstater ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1691)** 59

Henvisning — Udbud vedrørende udgivelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (se side 63)

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 847/2003
af 16. maj 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. maj 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	85,0
	096	49,6
	999	67,3
0707 00 05	052	103,2
	999	103,2
0709 90 70	052	91,2
	999	91,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,2
	204	41,2
	220	39,8
	388	53,5
	600	53,9
	624	75,2
	999	50,8
0805 50 10	400	53,4
	528	59,9
	999	56,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	46,5
	388	77,7
	400	98,4
	404	128,4
	508	81,0
	512	78,6
	524	67,5
	528	73,2
	720	106,7
	804	103,0
999	86,1	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 848/2003

af 16. maj 2003

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 119. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det beslutes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 119. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. maj 2003 om fastsættelse af mindstesalg priserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 119. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør \geq 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør \geq 82 %		85	81	85	81
	Smør $<$ 82 %		83	79	—	79
	Koncentreret smør		105	101	105	101
	Fløde		—	—	36	34
Forarbejdningssikkerhed	Smør		94	—	94	—
	Koncentreret smør		116	—	116	—
	Fløde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 849/2003**af 16. maj 2003****om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 72. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 72. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 13. maj 2003 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 17.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 850/2003**af 16. maj 2003****om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 291. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det beslutes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 291. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	105 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 851/2003

af 16. maj 2003

om ændring af forordning (EØF) nr. 3444/90 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af svinekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

Forordning (EØF) nr. 3444/90 ændres således:

ud fra følgende betragtninger:

1) I artikel 7, indsættes som stk. 3:

»3. Når de i stk. 1 fastsatte krav ikke er overholdt, udbetales der ingen støtte i forbindelse med den pågældende kontrakt, og sikkerhedsbeløbet for denne kontrakt fortabes.«

(1) Artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3444/90, ⁽³⁾ ændret ved forordning (EØF) nr. 3533/93 ⁽⁴⁾, indeholder bestemmelser om fristerne for forelæggelse af bevisdokumenter, men ikke om manglende forelæggelse af sådanne dokumenter. Der bør vedtages sådanne bestemmelser.

2) I artikel 9, stk. 4, affattes fjerde afsnit således:

»Ved anvendelsen af dette stykke føres beviset for eksport i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 800/1999 for produkter med eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3444/90 er der mulighed for at afkorte oplagingsperioden, når det drejer sig om eksport af produkter under kontrakt, uanset om der er tale om produkter med eksportrestitution. Er der tale om produkter med eksportrestitution, fremlægges beviset for eksport på grundlag af de dokumenter, der er udarbejdet i henhold til artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2003 ⁽⁶⁾. For at forenkle kontrollen med transaktionerne bør der indføres en tilsvarende procedure for bevisførelse ved eksport af produkter uden restitution.

For produkter uden eksportrestitution føres beviset for eksport i de i artikel 8 i forordning (EF) nr. 800/1999 omhandlede tilfælde ved fremlæggelse af kontroleksemplar T5 i original i overensstemmelse med artikel 912a-912c og 912e-912g i forordning (EØF) nr. 2454/93. I rubrik 107 heri anføres en af nedenstående sætninger:

- Reglamento (CEE) n° 3444/90
- Forordning (EØF) nr. 3444/90
- Verordnung (EWG) Nr. 3444/90
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3444/90
- Regulation (EEC) No 3444/90
- Règlement (CEE) n° 3444/90
- Regolamento (CEE) n. 3444/90
- Verordening (EEG) nr. 3444/90
- Regulamento (CEE) n.º 3444/90
- Asetus (ETY) N:o 3444/90
- Förordning (EEG) nr 3444/90«.

(3) For at sikre korrekt udbetaling af støtte til privat oplagring i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2179/2002 af 6. december 2002 om særlige betingelser for ydelse af støtte til privat oplagring inden for svineködssektoren ⁽⁷⁾ bør de foreslåede ændringer straks indføres for de kontrakter, der er indgået inden for rammerne af den pågældende forordning.

Artikel 2

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Forvaltningskomiteén for Svinekød —

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes ved enhver ny form for støtte til privat oplagring og for kontrakter, der er indgået i henhold til forordning (EF) nr. 2179/2002.

Artikel 1, stk. 2, anvendes dog kun ved eksport efter datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 333 af 30.11.1990, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 321 af 23.12.1993, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT L 331 af 7.12.2002, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 852/2003

af 16. maj 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 29, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 29 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan der ved udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kræves fremlagt en eksportlicens.
- (2) De forhandlinger om vedtagelse af yderligere indrømmelser, der er ført i forbindelse med Europaaftalerne mellem Fællesskabet og de associerede lande i Central- og Østeuropa, tager bl.a. sigte på at liberalisere handelen med produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for oksekød.
- (3) Det er under disse forhandlinger blevet aftalt, at de oksekødsprodukter, der omfattet af nogle af disse aftaler, og som udføres fra Fællesskabet til de pågældende lande, for at kunne omfattes af disse indrømmelser skal være ledsaget af en genpart af eksportlicensen med angivelsen »Uden restitution«. I den forbindelse bør det fastsættes, at medlemsstaterne efter en forenklet procedure til de interesserede, der ansøger herom, udsteder eksportlicenser for produkter, der henhører under forordning (EF) nr. 1254/1999, for hvilke der ikke i øjeblikket er foreskrevet nogen licens, og som er bestemt til udførsel til de associerede lande i Central- og Østeuropa.
- (4) Da formålet med ovennævnte licenser kun er at attestere, at der ikke er ydet eksportrestitution for de udførte produkter, er udstedelsen af disse licenser ikke omfattet af bestemmelsen i artikel 29, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999, ifølge hvilken udstedelsen af eksportlicens er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at udføre produkterne inden for licensens gyldighedsperiode. Af

klarhedshensyn bør det præciseres, at artikel 15, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 325/2003 ⁽⁴⁾, ikke finder anvendelse på de nævnte licenser.

- (5) Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 118/2003 ⁽⁶⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1445/95 indsættes som artikel 7a:

»Artikel 7a

1. Medlemsstaterne udsteder straks efter ansøgning fra interesserede eksportlicenser for oksekødsprodukter, der henhører under KN-kode 0206 10 91, 0206 10 99, 0206 21 00, 0206 22 00, 0206 29 99, 0210 99 59 og ex 1502 00 90, og som er bestemt til udførsel til de associerede lande i Central- og Østeuropa.
2. Gyldighedsperioden for disse licenser fastsættes til 60 dage, og licenserne forsynes i rubrik 20 med angivelsen: »Uden restitution«.
3. Uanset artikel 8, stk. 3, skal disse licenser i rubrik 16 indeholde en angivelse af den ottecifrede KN-kode.
4. Bestemmelserne i artikel 9 og 13 finder ikke anvendelse på licenser udstedt i forbindelse med nærværende artikel.
5. Artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000 finder ikke anvendelse på de i stk. 1 omhandlede licenser.«

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT L 20 af 24.1.2003, s. 3.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 853/2003**af 16. maj 2003****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2002 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 12. til den 15. maj 2003, til 295,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.⁽³⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 11.⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 854/2003**af 16. maj 2003****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1896/2002 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporst restitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporst restitutionen.
- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporst restitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) Med henblik på en mere afbalanceret forvaltning af de mængder, der udføres med restitution, bør der fastsættes en tildelingskoefficient for de bud, som svarer til den maksimale restitution.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 12. til den 15. maj 2003, til 153,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

For de bud, som svarer til den maksimale restitution, fastsættes der en tildelingskoefficient på 75 %.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 855/2003**af 16. maj 2003****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1897/2002 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.
- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

- (4) Med henblik på en mere afbalanceret forvaltning af de mængder, der udføres med restitution, bør der fastsættes en tildelingskoefficient for de bud, som svarer til den maksimale restitution.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 12. til den 15. maj 2003, til 153,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

For de bud, som svarer til den maksimale restitution, fastsættes der en tildelingskoefficient på 75 %.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.⁽³⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 8.⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 856/2003

af 16. maj 2003

om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1895/2002 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte at fastsætte et maksimumstilskud, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Ved fastsættelsen af dette maksimumstilskud skal der navnlig tages hensyn til de kriterier, der er fastsat i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89. Tilslaget gives til alle bydende, hvis bud svarer til maksimumstilskuddet eller en lavere sats.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation fastsættes på grundlag af de bud, der er indgivet fra den 12. til den 15. maj 2003, et maksimumstilskud på 302,00 EUR/t afskallet, langkornet ris B henhørende under KN-kode 1006 20 98, der sendes til Réunion.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 857/2003

af 16. maj 2003

om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003⁽²⁾, særlig artikel 35, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002⁽⁴⁾, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

(2) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan der, for så vidt som det er nødvendigt for at muliggøre en økonomisk vigtig eksport, ydes eksportrestitutioner til varer, der eksporteres af Fællesskabet, dog under hensyntagen til de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

(3) Med henvisning til artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 bør det sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres. Af denne grund og med henvisning til, at eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbetonet, bør de anslåede mængder pr. produkt fastsættes ved hjælp af nomenklaturen for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 118/2003⁽⁶⁾. Mængderne skal fordeles under hensyntagen til, at de pågældende produkter er mere eller mindre fordærvelige.

(4) I henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder, dels priserne i den internationale handel. Der bør ligeledes tages hensyn til afsætnings- og transportomkostningerne samt det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

(5) I henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne for Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på eksport viser sig at være de gunstigste.

(6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.

(7) Tomater, appelsiner, citroner og æbler i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles handelsnormer kan i øjeblikket gøres til genstand for en økonomisk set betydelig eksport.

(8) For at sikre den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer bør der under hensyntagen til Fællesskabets eksportstruktur iværksættes en licitation, og de vejledende restitutionsbeløb og de anslåede mængder for den pågældende periode bør fastsættes.

(9) Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen. De berørte produkter, perioden for afgivelse af bud, de vejledende restitutionssatser og de anslåede mængder er fastsat i bilaget.

2. De licenser, der udstedes til fødevarerhjælp, og som er omhandlet i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000⁽⁷⁾, afskrives ikke på de restitutionsberettigede mængder, der er angivet i bilaget til denne forordning.

3. Licenser af type A3 er gyldige i to måneder, jf. dog artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1961/2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3.6.2003.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 20 af 24.1.2003, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning (EF) nr. 857/2003 om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)

Periode, hvor buddene skal fremsættes: 3.-5. juni 2003

Produktkode ⁽¹⁾	Bestemmelsessted ⁽²⁾	Vejledende restitutionsbeløb (EUR/t netto)	Anslåede mængder (t)
0702 00 00 9100	F08	20	7 154
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	19	6 481
0805 50 10 9100	F00	14	6 958
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	9	2 923

⁽¹⁾ Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 3846/87.

NB: De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

F00: Alle bestemmelsessteder undtagen Estland.

F03: Alle bestemmelsessteder undtagen Schweiz og Estland.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Ny Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexico og Costa Rica.

F08: Alle bestemmelsessteder undtagen Slovakiet, Letland, Litauen, Bulgarien og Estland.

F09: Følgende bestemmelsessteder:

— Norge, Island, Grønland, Færøerne, Polen, Ungarn, Rumænien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Jugoslavien (Serbien og Montenegro), Malta, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwain, Ras-al-Khaimah og Fujairah), Kuwait og Yemen, Syrien, Iran, Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia.

— lande og territorier i Afrika, ekskl. Sydafrika.

— bestemmelsessteder, som er fastsat i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 858/2003**af 16. maj 2003****om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag, med undtagelse af Danmark og Det Forenede Kongerige**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for blåhvilling for 2003.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter blåhvilling i farvandene i ICES-område Vb (Færøernes farvande) fra fartøjer, som fører en medlems-

stats flag eller er registreret i en medlemsstat, med undtagelse af Danmark og Det Forenede Kongerige nået den tildelte kvote —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter blåhvilling i ICES-område Vb (Færøernes farvande) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, med undtagelse af Danmark og Det Forenede Kongerige har medført, at medlemsstaternes kvote for 2003 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter blåhvilling i ICES-område Vb (Færøernes farvande) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, med undtagelse af Danmark og Det Forenede Kongerige er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektør for fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/24/EF

af 14. april 2003

om ændring af Rådets direktiv 98/18/EF om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽⁴⁾ er der indført et ensartet sikkerhedsniveau for menneskeliv og ejendom på nye og eksisterende passagerskibe og højhastighedspassagerfartøjer, for begge skibs- og fartøjskategoriers vedkommende i forbindelse med indenrigsfart, og der er fastsat procedurer for internationale forhandlinger med sigte på harmonisering af reglerne for passagerskibe i udenrigsfart.
- (2) Definitionen af havområder er af afgørende betydning med henblik på at fastlægge anvendelsen af direktiv 98/18/EF for de forskellige klasser af passagerskibe. Direktivet indeholder en procedure for offentliggørelse af lister over havområder, der har vist sig vanskelig at gennemføre. Det er derfor nødvendigt at indføre en funktionsdygtig og gennemsigtig procedure, som gør det muligt at kontrollere gennemførelsen af direktivet effektivt.
- (3) Undtagelsen for Grækenland med hensyn til tidsplanen for gennemførelse af sikkerhedskravene bør udgå for at harmonisere det sikkerhedsniveau, der gælder for passagerskibe i hele Fællesskabet.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/25/EF af 14. april 2003 om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passagerskibe ⁽⁵⁾ indfører strengere stabilitetskrav for ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart til og fra EF-havne, og denne forbedrede foranstaltning bør også gælde for visse kate-

gorier af sådanne fartøjer i indenrigsfart under samme søforhold. Manglende anvendelse af disse stabilitetskrav kan føre til udfasning af ro-ro-passagerskibe efter et bestemt antal driftsår.

- (5) Da det kan blive nødvendigt at foretage konstruktionsmæssige ændringer af eksisterende ro-ro-passagerskibe, for at de kan opfylde de særlige stabilitetskrav, bør kravene indføres over en årrække, således at de berørte dele af branchen får tilstrækkelig tid til at opfylde kravene. Der bør derfor opstilles en tidsplan for overgangsperioden for eksisterende skibe. En sådan tidsplan bør ikke påvirke håndhævelsen af de særlige stabilitetskrav i havområder, der er omfattet af bilagene til Stockholm-aftalen af 28. februar 1996.

- (6) Det er nødvendigt at tage hensyn til de ændringer, der er foretaget af relevante internationale instrumenter, f.eks. Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) konventioner, protokoller, koder og resolutioner, og dette bør ske på fleksibel og hurtig vis.

- (7) Den internationale kode for sikkerhed i højhastighedsfartøjer, som er indeholdt i IMO's Maritime Sikkerhedskomiteés resolution MSC 36 (63) af 20. maj 1994, gælder ifølge direktiv 98/18/EF for alle højhastighedspassagerfartøjer i indenrigsfart. IMO har vedtaget en ny kode for højhastighedsfartøjer, den internationale kode for sikkerhed i højhastighedsfartøjer af 2000 (højhastigheds-koden af 2000), som er indeholdt i IMO's Maritime Sikkerhedskomiteés resolution MSC 97 (73) af 5. december 2000, og som gælder for alle højhastighedsfartøjer, der er bygget fra og med den 1. juli 2002. Det er vigtigt at sikre, at direktiv 98/18/EF kan ajourføres på en fleksibel måde, således at sådanne nye internationale regler også kan få virkning for højhastighedspassagerfartøjer i indenrigsfart.

⁽¹⁾ EFT C 20 E af 28.1.2003, s. 51.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 11.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.3.2003.

⁽⁴⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

⁽⁵⁾ Se side 22 i denne EUT.

- (8) Det er vigtigt at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for at garantere sikre adgangsforhold for bevægelsehæmmede personer på passagerskibe og højhastighedspassagerfartøjer i indenrigsfart i medlemsstaterne.

(9) Direktiv 98/18/EF bør derfor ændres —

direktiv 2003/25/EF pr. 1. oktober 2010, medmindre de udtages af drift på denne dato eller en senere dato, når de har en alder på 30 år, men under ingen omstændigheder senere end 1. oktober 2015.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 98/18/EF ændres således:

1) I artikel 2 indsættes følgende litra:

- »e a) »ro-ro-passagerskib«: et skib, som befordrer flere end tolv passagerer, med ro-ro-lastrum eller speciallastrum som defineret i regel II-2/A/2 i bilag I«;
- »h a) »alder«: skibets alder udtrykt i antal år efter leveringsdatoen«;
- »w) »bevægelseshæmmede personer«: enhver, som har særlige vanskeligheder i forbindelse med benyttelsen af offentlige transportmidler, herunder ældre, handicappede, personer med nedsatte sensoriske evner samt kørestolsbrugere, gravide og personer, der ledsager mindre børn.«;

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

- »2. Hver enkelt medlemsstat:
- a) opstiller og ajourfører efter behov en liste over havområder, der er omfattet af dens jurisdiktion med afgrænsning af zoner for helårssejlads og eventuel tidsbegrænset sejlads med de forskellige skibsklasser på grundlag af kriterierne i stk. 1
 - b) offentliggør listen i en offentlig database, som er tilgængelig på den kompetente søfartsmyndigheds internetsted
 - c) meddeler Kommissionen, hvor disse oplysninger kan findes, og giver besked, når listen ændres.«;

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Stabilitetskrav og udtagning af drift af ro-ro-passagerskibe

1. Alle ro-ro-passagerskibe i klasse A, B og C, på hvilke kølen var lagt, eller som er på et lignende konstruktionsstadium pr. eller efter 1. oktober 2004, skal overholde bestemmelserne i artikel 6, 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/25/EF af 14. april 2003 om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passagerskibe (*).

2. Alle ro-ro-passagerskibe i klasse A og B, på hvilke kølen er lagt eller som var på et lignende konstruktionsstadium før 1. oktober 2004, skal overholde artikel 6, 8 og 9 i

Artikel 6b

Sikkerhedskrav for bevægelseshæmmede personer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, om muligt på grundlag af retningslinjerne i bilag III, til at der er sikre adgangsforhold for bevægelseshæmmede personer på alle passagerskibe i klasse A, B, C og D og alle højhastighedspassagerfartøjer, der benyttes til offentlig transport, og hvis køl er lagt, eller som er på et tilsvarende konstruktionsstadium den 1. oktober 2004 eller senere.

2. Medlemsstaterne samarbejder med og hører organisationer, der repræsenterer bevægelseshæmmede personer, om gennemførelsen af retningslinjerne i bilag III.

3. Medlemsstaterne anvender for ombygning af passagerskibe i klasse A, B, C og D og højhastighedspassagerfartøjer, der benyttes til offentlig transport, og hvis køl er lagt, eller som er på et tilsvarende konstruktionsstadium før den 1. oktober 2004, retningslinjerne i bilag III i det omfang, det er økonomisk rimeligt og gennemførligt.

Medlemsstaterne udarbejder en national handlingsplan om, hvorledes retningslinjerne anvendes for sådanne skibe og fartøjer. De meddeler planen til Kommissionen senest den 17. maj 2005.

4. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne artikel i forbindelse med alle de i stk. 1 anførte passagerskibe, de i stk. 3 anførte passagerskibe, der har tilladelse til at transportere over 400 passagerer, og alle højhastighedspassagerfartøjer senest den 17. maj 2006.

(*) EUT L 123 af 17.5.2003, s. 22.«

4) Det i bilaget til nærværende direktiv anførte bilag III tilføjes.

Artikel 2

Artikel 6, stk. 3, litra g), i direktiv 98/18/EF udgår med virkning fra den 1. januar 2005.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. november 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

P. COX

På Rådets vegne

Formand

A. GIANNITSIS

BILAG

»BILAG III

RETNINGSLINJER FOR SIKKERHEDSKRAV FOR PASSAGERSKIBE OG HØJHASTIGHEDSPASSAGERFARTØJER MED HENBLIK PÅ BEVÆGELSESHÆMMEDE PERSONER*(jf. artikel 6b)*

I forbindelse med anvendelsen af retningslinjerne i dette bilag følger medlemsstaterne IMO's cirkulære 735 (MSC/735) af 24. juni 1996 vedrørende henstillinger om design og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældre og handicappede personers behov.

1. Skibes adgangsforhold

Et skib skal være bygget og udstyret på en sådan måde, at en bevægelseshæmmet person let og sikkert kan komme om bord eller fra borde og sikres adgang til de forskellige dæk enten uden hjælp eller ved hjælp af ramper, løftepladformer eller elevatorer. Der opsættes skiltning med henvisning til sådanne adgangsfaciliteter ved skibets andre indgange og andre hensigtsmæssige steder på hele skibet.

2. Skilte

Skilte beregnet til at vejlede passagererne på skibet skal være tilgængelige og nemme at læse for bevægelseshæmmede personer (herunder personer med sensoriske handicap) og skal være opsat på centrale steder.

3. Midler til at kommunikere meddelelser

Der skal være midler om bord til visuelt og verbalt at kommunikere meddelelser om f.eks. forsinkelser, sejlplansændringer og tjenesteydelser om bord til bevægelseshæmmede personer med forskellige former for nedsat mobilitet.

4. Alarm

Alarmsystemer og -knapper skal være tilgængelige for og skal kunne alarmere alle bevægelseshæmmede passagerer, herunder personer med sensoriske handicap og personer med intelligenshandicap.

5. Yderligere krav, der sikrer mobilitet på skibet

Gelændere, korridorer og gange, døråbninger og døre skal være tilgængelige for en person i kørestol. Elevatorer, bildæk, passagersaloner, faciliteter og toiletter skal være udformet på en sådan måde, at de er tilgængelige på rimelig måde og i rimeligt omfang forefindes for bevægelseshæmmede personer.»

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/25/EF
af 14. april 2003
om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passagerskibe
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i den fælles transportpolitik bør der vedtages yderligere foranstaltninger for at forbedre sikkerheden ved passagerbefordring til søs.
- (2) Fællesskabet ønsker at gøre alt, hvad der er muligt, for at undgå, at der sker ulykker med ro-ro-passagerskibe og derfor går menneskeliv tabt.
- (3) Ro-ro-passagerskibes overlevelsessevne efter en kollision, udtrykt ved deres stabilitet ved havari, er af afgørende betydning for passagerernes og besætningens sikkerhed og særlig relevant for eftersøgnings- og redningsarbejdet. Hvis et ro-ro-passagerskib med lukket ro-ro-dæk beskadiges ved kollision, består den største fare for dets stabilitet i virkningerne af, at der akkumuleres en betydelig mængde vand på et sådant dæk.
- (4) Personer, der rejser med ro-ro-passagerskibe, og besætningen om bord på sådanne skibe bør kunne kræve samme høje sikkerhedsniveau, uanset hvor i Fællesskabet skibene er i fart.
- (5) I betragtning af, at passagerbefordring til søs er et led i gennemførelsen af det indre marked, kan der mest effektivt etableres et fælles sikkerhedsniveau for alle skibe i Fællesskabet ved hjælp af foranstaltninger på fællesskabsplan.
- (6) Foranstaltninger på fællesskabsplan er det bedste middel til at sikre en ensartet gennemførelse af en række principper, der er vedtaget inden for Den Internationale

Søfartsorganisation (IMO), og dermed undgå forvridding af konkurrencen mellem forskellige selskaber, der har ro-ro-passagerskibe i fart i Fællesskabet.

- (7) Der blev på konferencen i 1990 om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas 90) fastsat generelle internationale krav til ro-ro-passagerskibes stabilitet ved havari, og de er indarbejdet i regel II-1/B/8, i Solas-konventionen (Solas 90-standard). Disse krav gælder i hele Fællesskabet, eftersom Solas-konventionen gælder umiddelbart for international fart, og eftersom Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽⁴⁾ gælder for indenrigsfart.
- (8) De krav, som Solas 90-standarden stiller til stabilitet ved havari, omfatter implicit virkningerne af indtrængning af vand på ro-ro-dækket under forhold på søen med en signifikant bølgehøjde på 1,5 m.
- (9) IMO-resolution 14 fra Solas 1995-konferencen gav IMO's medlemmer mulighed for at indgå regionale aftaler, hvis de fremherskende forhold på søen og andre lokale forhold kræver særlige stabilitetskrav inden for et bestemt område.
- (10) Otte nordeuropæiske lande, heriblandt syv medlemsstater, blev den 28. februar 1996 i Stockholm enige om at stille større krav til ro-ro-passagerskibes stabilitet ved havari for at tage højde for virkningerne af akkumulering af vand på ro-ro-dækket og sætte skibet i stand til at overleve under hårdere vejrforhold end forudsat i Solas 90-standarden, nemlig ved en signifikant bølgehøjde på op til 4 m.
- (11) Ifølge aftalen, der betegnes Stockholm-aftalen, afhænger de særlige stabilitetskrav direkte af, hvilket havområde skibet opererer i, og helt præcist af den signifikante bølgehøjde, der er registreret i det pågældende fartsområde. Den signifikante bølgehøjde i det område, skibet opererer i, er bestemmende for, hvilken vandhøjde der tænkes at opstå på vogndækket, hvis der indtræffer en skade.

⁽¹⁾ EFT C 20 E af 28.1.2003, s. 21.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 11.12.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.3.2003.

⁽⁴⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

- (12) Ved afslutningen af den konference, hvor Stockholm-aftalen blev vedtaget, konstaterede Kommissionen, at aftalen ikke gælder for andre dele af Fællesskabet, og erklærede, at den agtede at undersøge, hvilke lokale forhold der er fremherskende i de europæiske farvande, der besejles af ro-ro-passagerskibe, og tage de nødvendige initiativer.
- (13) Rådet indføjede en erklæring i mødeprotokollen fra Rådets 2074. samling den 17. marts 1998, hvori det fremhævede behovet for at sikre samme sikkerhedsniveau for alle passagerfærger, der sejler under samme forhold, hvad enten det er i international fart eller indenrigsfart.
- (14) I beslutning af 5. oktober 2000 om den græske færge »Samina«'s forlis ⁽¹⁾ erklærede Europa-Parlamentet udtrykkeligt, at det afventede Kommissionens vurdering af effektiviteten af Stockholm-aftalen og andre foranstaltninger til forbedring af passagerskibes stabilitet og sikkerhed.
- (15) En ekspertundersøgelse, som Kommissionen har foranstaltet, har vist, at bølgehøjden i sydeuropæiske farvande er den samme som i de nordeuropæiske. Vejrforholdene er muligvis generelt mere gunstige i Sydeuropa, men stabilitetskravene i Stockholm-aftalen bygger udelukkende på den signifikante bølgehøjde og på, hvordan den indvirker på akkumulering af vand på ro-ro-dækket.
- (16) Anvendelse af fællesskabssikkerhedskrav til ro-ro-passagerskibes stabilitet er af afgørende betydning for sådanne fartøjers sikkerhed og bør indgå i de fælles rammer for sikkerhed til søs.
- (17) Med det formål at forbedre sikkerheden og undgå konkurrenceforvridning bør de fælles sikkerhedskrav vedrørende stabilitet gælde for alle de ro-ro-passagerskibe, der sejler i fast international rutefart til eller fra en havn i en medlemsstat, uanset hvilket flag de fører.
- (18) Et skibs sikkerhed er i første række flagstatens ansvar, og derfor bør hver enkelt medlemsstat sørge for, at de ro-ro-passagerskibe, der sejler under dens flag, opfylder de sikkerhedskrav, der gælder for sådanne skibe.
- (19) Medlemsstaterne bør også impliceres i deres egenskab af værtsstater. De forpligtelser, de varetager i denne egenskab, er baseret på havnestatsspecifikke forpligtelser, der er i fuld overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention af 1982 (UNCLOS).
- (20) De særlige stabilitetskrav i dette direktiv bør bygge på den metode, der er fastsat i bilagene til Stockholm-aftalen, til beregning af vandhøjden på ro-ro-dækket efter en kollisionsskade ud fra to grundparametre, nemlig skibets restfribord og den signifikante bølgehøjde i skibets fartsområde.
- (21) Medlemsstaterne bør fastlægge og offentliggøre den signifikante bølgehøjde i de havområder, hvor ro-ro-passagerskibe sejler i fast rutefart til eller fra deres havne. For internationale ruter bør staterne i begge ender af ruten nå til enighed om den signifikante bølgehøjde, når det er relevant og muligt. For de samme havområder kan der ligeledes fastlægges en signifikant bølgehøjde for årtidsbestemt sejlads.
- (22) Alle ro-ro-passagerskibe i sejlads inden for dette direktivs anvendelsesområde bør opfylde de stabilitetskrav, der følger af den signifikante bølgehøjde i det pågældende fartsområde. De bør være forsynet med et overensstemmelsesdokument, som udstedes af flagstatens administration, og som alle de øvrige medlemsstater bør acceptere.
- (23) Solas 90-standarden giver samme sikkerhedsniveau som dette direktivs særlige stabilitetskrav for skibe i fart i områder med en signifikant bølgehøjde på op til 1,5 m.
- (24) Da det kan blive nødvendigt at foretage konstruktionsmæssige ændringer af eksisterende ro-ro-passagerskibe, førend de kan opfylde de særlige stabilitetskrav, bør kravene indføres over en årrække, således at de berørte dele af branchen får tilstrækkelig tid til at opfylde kravene. Der bør derfor opstilles en tidsplan for overgangsperioden for eksisterende skibe. En sådan tidsplan bør ikke påvirke håndhævelsen af de særlige stabilitetskrav i de havområder, der er omfattet af bilagene til Stockholm-aftalen.
- (25) I henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer ⁽²⁾ skal værtsstaten kontrollere, at ro-ro-passagerfærger og højhastighedspassagerfartøjer overholder de særlige krav til stabilitet, der er vedtaget på regionalt niveau og omsat i national lovgivning, når disse fartøjer anvendes i sejlads, der er omfattet af denne nationale lovgivning i den pågældende region.

⁽¹⁾ EFT C 178 af 22.6.2001, s. 288.

⁽²⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

- (26) Højhastighedspassagerfartøjer som defineret i regel 1 i kapitel X i Solas-konventionen som ændret bør ikke være forpligtet til at opfylde dette direktivs bestemmelser, hvis de fuldt ud opfylder kravene i IMO's internationale kode for sikkerhed i højhastighedsfartøjer som ændret.
- (27) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (28) Målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig beskyttelse af menneskeliv til søs gennem forbedring af ro-ro-passagerskibes overlevelsessevne i tilfælde af havari, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på grund af sit omfang og sine virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at indføre et ensartet niveau for særlige krav til ro-ro-passagerskibes stabilitet, for dermed at forbedre denne skibstypes overlevelsessevne i tilfælde af havari og garantere et højt sikkerhedsniveau for passagerer og besætning.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- a) »ro-ro-passagerskib«: et skib, som befordrer flere end 12 passagerer med ro-ro-lastrum eller speciallastrum som defineret i regel II-2/3 i Solas-konventionen, som ændret
- b) »nyt skib«: et skib, hvis køl er lagt, eller som befinder sig på et tilsvarende konstruktionsstadium den 1. oktober 2004 eller senere; et tilsvarende konstruktionsstadium betyder det stadium, hvor:
- konstruktion, der kan identificeres med et bestemt skib/fartøj, er påbegyndt, og
 - samling af dette skib/fartøj er påbegyndt og udgør ikke under 50 tons eller, hvis det er mindre, mindst 1 % af den anslåede samlede skrogvægt

- c) »eksisterende skib«: et skib, der ikke er et nyt skib
- d) »passager«: enhver person, bortset fra skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib og bortset fra børn under ét år
- e) »internationale konventioner«: den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1974 (Solas-konventionen) og den internationale konvention om lastelinjer af 1966, med de gældende protokoller og ændringer
- f) »fast rutefart«: en række sejlads med ro-ro-passagerskibe, der gennemføres mellem de samme to eller flere havne:
- enten i henhold til en offentliggjort fartplan
 - eller med en sådan regelmæssighed eller hyppighed, at de fremtræder som en systematisk række sejlads
- g) »Stockholm-aftalen«: den aftale, der er indgået den 28. februar 1996 i Stockholm i henhold til resolution 14 »Regional Agreements on Specific Stability Requirements for ro-ro Passenger Ships«, vedtaget den 29. november 1995 på Solas 1995-konferencen
- h) »flagstatens administration«: de kompetente myndigheder i den stat, hvis flag ro-ro-passagerskibet har ret til at føre
- i) »værtsstat«: en medlemsstat, fra eller til hvis havne et ro-ro-passagerskib er i fast rutefart
- j) »international fart«: en rejse over hav fra en havn i en medlemsstat til en havn uden for den pågældende medlemsstat eller omvendt
- k) »særlige stabilitetskrav«: stabilitetskravene i bilag I
- l) »signifikant bølgehøjde« (h): den gennemsnitlige højde af den største tredjedel af de observerede bølger i et givet tidsrum
- m) »restfribord« (f): minimumsafstanden mellem det skadede ro-ro-dæk og den endelige vandlinje ved skadestedet, idet der ikke skal tages hensyn til effekten af den mængde vand, der er akkumuleret på det skadede ro-ro-dæk.

Artikel 3

Anvendelsesområde

- Dette direktiv finder anvendelse på alle ro-ro-passagerskibe, der sejler i fast international rutefart til og fra en havn i en medlemsstat, uanset hvilket flag de fører.
- Hver enkelt medlemsstat skal i sin egenskab af værtsstat sikre, at ro-ro-passagerskibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, i fuldt omfang opfylder direktivets krav, førend de kan gå i fart på havne i denne medlemsstat, jf. artikel 4 i direktiv 1999/35/EF.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 4***Signifikante bølgehøjder**

Der benyttes signifikante bølgehøjder (h_s) til at beregne den højde af vand på vogndækket, der anvendes i de særlige stabilitetskrav i bilag I. Tallene for signifikant bølgehøjde må ikke overskrides med en sandsynlighed på over 10 % om året.

*Artikel 5***Havområder**

1. Senest den 17. maj 2004 udarbejder værtsstaterne en liste over havområder, hvor ro-ro-passagerskibe sejler i fast rutefart til eller fra deres havne, og de tilsvarende signifikante bølgehøjder i disse områder.

2. Havområderne og de gældende værdier for signifikant bølgehøjde fastlægges i fællesskab af staterne i begge ender af ruten, det være sig medlemsstater eller, når det er relevant og muligt, tredjelande. Hvis skibets rute går gennem mere end ét havområde, skal skibet opfylde de særlige stabilitetskrav for den største signifikante bølgehøjde, der forekommer i disse områder.

3. Listen indsendes til Kommissionen og offentliggøres i et offentligt database, som der er adgang til via den kompetente søfartsmyndigheds netsted. Kommissionen underrettes ligeledes om, hvor sådanne oplysninger ligger, og om eventuelle ajourføringer med en begrundelse herfor.

*Artikel 6***Særlige stabilitetskrav**

1. Alle ro-ro-passagerskibe, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, skal opfylde de særlige stabilitetskrav i bilag I, uden at det berører kravene i regel II-1/B/8 i Solas-konventionen (Solas 90-standard) vedrørende vandtæt inddeling og stabilitet ved havari.

2. For ro-ro-passagerskibe, der udelukkende udfører sejlads i havområder, hvor den signifikante bølgehøjde er højst 1,5 m, anses opfyldelse af kravene i den i stk. 1 nævnte regel for ækvivalent med opfyldelse af de særlige stabilitetskrav i bilag I.

3. Når medlemsstaterne anvender kravene i bilag I, følger de retningslinjerne i bilag II, for så vidt som det er praktisk muligt og foreneligt med, hvordan det pågældende skib er konstrueret.

*Artikel 7***Indførelse af de særlige stabilitetskrav**

1. Nye ro-ro-passagerskibe skal opfylde de særlige stabilitetskrav i bilag I.

2. Eksisterende ro-ro-passagerskibe med undtagelse af dem, der er omfattet af artikel 6, stk. 2, skal opfylde de særlige stabilitetskrav i bilag I senest den 1. oktober 2010.

Eksisterende ro-ro-passagerskibe, der den 17. maj 2003 opfylder kravene i den i artikel 6, stk. 1, nævnte regel, skal opfylde de særlige stabilitetskrav i bilag I senest den 1. oktober 2015.

3. Nærværende artikel gælder med forbehold af artikel 4, stk. 1, litra e), i direktiv 1999/35/EF.

*Artikel 8***Dokumenter**

1. Såvel nye som eksisterende ro-ro-passagerskibe, der fører en medlemsstats flag, skal være forsynet med et certifikat, som bekræfter, at skibet opfylder de i artikel 6 og bilag I fastsatte særlige stabilitetskrav.

Certifikatet udstedes af flagstatens administration, og kan være kombineret med andre relevante certifikater, og det skal være angivet, for hvilken signifikant bølgehøjde skibet opfylder de særlige stabilitetskrav.

Certifikatet er gyldigt, så længe skibet sejler inden for samme havområde eller inden for andre områder med den samme eller en lavere signifikant bølgehøjde.

2. Hver enkelt medlemsstat accepterer i sin egenskab af værtsstat et certifikat, som er udstedt af en anden medlemsstat i medfør af dette direktiv.

3. Hver enkelt medlemsstat accepterer i sin egenskab af værtsstat et certifikat, som er udstedt af et tredjeland, og hvori de erklærer, at skibet opfylder de fastlagte særlige stabilitetskrav.

*Artikel 9***Årstidsbestemt og tidsbegrænset sejlads**

1. Hvis et selskab, som på årsbasis sejler i fast rutefart, ønsker at indsætte yderligere ro-ro-passagerskibe til at sejle i en kortere periode på denne faste rute, skal det senest en måned, inden skibene indsættes på den pågældende rute, underrette de kompetente myndigheder i værtsstaten eller -staterne herom. Hvis der imidlertid på grund af uforudsete omstændigheder hurtigt skal indsættes et andet ro-ro-passagerskib for at sikre fortsat sejlads, finder direktiv 1999/35/EF anvendelse.

2. Hvis et selskab ønsker at operere med årstidsbestemt fast rute­fart i en kortere periode, der ikke overstiger seks måneder om året, skal det senest tre måneder forinden underrette de kompetente myndigheder i værtsstaten eller -staterne herom.

3. Hvis sådan sejlads finder sted under forhold, hvor den signifikante bølgehøjde er lavere end værdien for helårssejlads i samme havområde, kan den kompetente myndighed benytte den signifikante bølgehøjde i denne kortere periode til at beregne vandhøjden på dækket, når den anvender de særlige stabilitetskrav i bilag I. Værdien for den signifikante bølgehøjde, der skal gælde i denne kortere periode, skal aftales mellem medlemsstaterne, eller, når det er relevant og muligt, mellem medlemsstater og tredjelande i begge ender af ruten.

4. Når de kompetente myndigheder i værtsstaten eller -staterne har givet tilladelse til sejlads som omhandlet i stk. 1 og 2, skal ro-ro-passagerskibe, der foretager sådan sejlads, være forsynet med et certifikat, der bekræfter, at skibet opfylder direktivets bestemmelser, jf. artikel 8, stk. 1.

Artikel 10

Tilpasning

Bilagene kan ændres efter proceduren i artikel 11, stk. 2, for at tage hensyn til den internationale udvikling, især inden for IMO (Den Internationale Søfartsorganisation), og for at direktivet kan blive mere effektivt på baggrund af erfaringer og den tekniske udvikling.

Artikel 11

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe, som er nedsat ved artikel 3 i forordning (EF) nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til otte uger.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 12

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter selv sanktionerne for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 13

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. november 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

A. GIANNITSIS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

BILAG I

SÆRLIGE STABILITETSKRAV TIL RO-RO-PASSAGERSKIBE

jf. artikel 6

1. Alle ro-ro-passagerskibe, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, skal opfylde kravene i dette bilag tillige med kravene i regel II-1/B/8 i Solas-konventionen vedrørende vandtæt inddeling og stabilitet ved havari.
 - 1.1. Bestemmelserne i regel II-1/B/8.2.3 skal opfyldes, idet der tages højde for effekten af en hypotetisk mængde havvand, som antages at være akkumuleret på det første dæk over konstruktionsvandlinjen for ro-ro-lastrum eller speciallastrum, som defineret i regel II-2/3, og som antages at være skadet (i det følgende benævnt »det skadede ro-ro-dæk«). Det er ikke nødvendigt at opfylde de andre krav i regel II-1/B/8 ved anvendelsen af stabilitetsstandarderne indeholdt i dette bilag. Den mængde havvand, som antages at blive akkumuleret, skal beregnes på basis af et vandspejl med en fast højde over:
 - a) det laveste punkt af dækkets kant i det skadede rum på ro-ro-dækket, eller
 - b) når dækkets kant i det skadede rum er nedsænket, da skal beregningerne baseres på en fast højde over den stille havoverflade ved alle krængnings- og trimvinkler,som følger:
 - 0,5 m, hvis restfribordet (f_r) er 0,3 m eller mindre
 - 0,0 m, hvis restfribordet (f_r) er 2,0 m eller mere, og
 - mellemliggende værdier skal beregnes ved lineær interpolation, hvis restfribordet (f_r) er 0,3 m eller mere, men mindre end 2,0 m,hvor restfribordet (f_r) i det aktuelle skadestilfælde er minimumsafstanden mellem det beskadigede ro-ro-dæk og den endelige vandlinje ved skadestedet, idet der ikke skal tages hensyn til effekten af den mængde vand, der er akkumuleret på det skadede ro-ro-dæk.
 - 1.2. Hvor et højeffektivt lænsesystem er installeret, kan flagstatens administration tillade en reduktion af den anvendte højde af vandoverfladen.
 - 1.3. For skibe med geografisk begrænsede fartsområder kan flagstatens administration acceptere en reduktion af den anvendte højde af vandoverfladen, som bestemt i overensstemmelse med punkt 1.1, ved at erstatte denne højde med følgende:
 - 1.3.1. 0,0 m, hvis den signifikante bølgehøjde (h_s), som er fastlagt for det pågældende område, er 1,5 m eller mindre
 - 1.3.2. værdien, der er bestemt i overensstemmelse med punkt 1.1, hvis den signifikante bølgehøjde (h_s), som er fastlagt for det pågældende område, er 4,0 m eller derover
 - 1.3.3. mellemliggende værdier skal beregnes ved lineær interpolation, hvis den signifikante bølgehøjde (h_s), som er fastlagt for det pågældende område, er 1,5 m eller mere, men mindre end 4,0 munder forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt:
 - 1.3.4. Flagstatens administration finder det godtgjort, at den pågældende signifikante bølgehøjde (h_s), ikke overskrides med en sandsynlighed på mere end 10 %.
 - 1.3.5. Fartsområdet og, hvis aktuelt, den del af året, for hvilken en bestemt værdi af bølgehøjden (h_s) er fastlagt, er indført i certifikaterne.
 - 1.4. Som et alternativ til kravene i punkt 1.1 eller 1.3 kan flagstatens administration undtage for opfyldelse af disse krav og acceptere dokumentation fra modellforsøg, der er foretaget for det enkelte skib efter metoden i tillægget og viser, at skibet ikke vil kæntre med en antaget skadesudstrækning som angivet i regel II-1/B/8.4 på den værste placering i henhold til punkt 1.1 i en uregelmæssig søstilstand, og
 - 1.5. Der skal i skibets certifikater indføres en reference til godkendelsen af resultaterne fra modellforsøget som en ækivalens til opfyldelse af kravene i punkt 1.1 eller 1.3 samt værdien af den signifikante bølgehøjde (h_s), der er anvendt ved modellforsøgene.
 - 1.6. Den information, som skal gives til skibets fører i overensstemmelse med regel II-1/B/8.7.1 og II-1/B/8.7.2, og som er udarbejdet for at opfylde regel II-1/B/8.2.3 til II-1/B/8.2.3.4, skal opfyldes uændret for ro-ro-passagerskibe, som godkendes i overensstemmelse med nærværende krav.

2. For at kunne bedømme effekten af det volumen af antaget akkumuleret søvand på det skadede ro-ro-dæk, som angivet i punkt 1, skal de følgende bestemmelser gælde:
 - 2.1. Et tværskibs- eller langskibsskot skal betragtes som intakt, hvis alle dele af det ligger inden for de lodrette flader på begge sider af 1/5 skibet, beliggende med en afstand fra yderklædningen lig med af skibets bredde, som defineret i regel II-1/2 og målt vinkelret på centerlinjen ved den dybeste inddelingslastelinje.
 - 2.2. I de tilfælde, hvor skibets skrog konstruktionsmæssigt er gjort bredere på en vis del for at kunne opfylde bestemmelserne i dette bilag, skal den resulterende forøgelse af værdien af 1/5 af bredden anvendes, dog ikke ved bestemmelse af placeringen af de eksisterende skotgennemføringer, rørsystemer etc., som var accepterede inden forøgelsen af bredden.
 - 2.3. Vandtætheden af tværskibs- og langskibsskotter, som tages i betragtning som effektive til at begrænse det antagne akkumulerede søvand i det pågældende rum på det skadede ro-ro-dæk, skal vurderes sammen med det anvendte lænsesystem og skal kunne modstå det hydrostatiske tryk i overensstemmelse med resultaterne af skadesberegningerne. Sådanne skotter skal være mindst 2,2 m høje. Hvor det drejer sig om et skib med hængedæk for biler, skal minimumshøjden på skottet dog ikke være mindre end højden til undersiden af hængedækket, når det er i nedsænket position.
 - 2.4. Når det drejer sig om specielle arrangementer som f.eks. hængedæk i fuld bredde og brede sidecasinger, kan andre skothøjder accepteres på basis af detaljerede modelforsøg.
 - 2.5. Effekten af det antagne akkumulerede volumen af søvand behøver ikke at blive taget i betragtning for noget rum på det skadede ro-ro-dæk, under forudsætning af, at et sådant rum er forsynet med jævnt fordelte lænseporte langs siderne af rummet, på hver side af dækket. Disse skal opfylde følgende:
 - 2.5.1. $A \geq 0,3 l$
hvor A er det totale areal af lænseporte på hver side af dækket i m^2 og l er længden af rummet i meter.
 - 2.5.2. Skibet skal have et restfribord på mindst 1,0 m i værste skadeskondition, uden at effekten af det antagne akkumulerede volumen af vand på det skadede ro-ro-dæk tages i betragtning.
 - 2.5.3. Sådanne lænseporte skal være anbragt inden for en højde af 0,6 m over det skadede ro-ro-dæk, og den nedre kant af lænseportene må ikke være mere end 2 cm over det skadede ro-ro-dæk.
 - 2.5.4. Sådanne lænseporte skal have lukkeanordninger eller klapper til forhindring af vandindtrængning på ro-ro-dækket, samtidig med at de skal tillade, at vand, som kan samle sig på ro-ro-dækket, drænes væk.
 - 2.6. Når et skot over ro-ro-dækket antages at være skadet, skal begge rummene, som grænser op til skottet, anses for at være vandfyldt op til samme vandniveauhøjde som beregnet i punkt 1.1 eller 1.3.
 3. Som signifikante bølgehøjder benyttes bølgehøjderne på de kort eller lister over havområder, som medlemsstaterne har udarbejdet i medfør af direktivets artikel 5.
 - 3.1. For skibe, der kun skal sejle i en del af året, fastsætter værtsstatens administration, hvilken signifikant bølgehøjde der skal benyttes, i forening med de øvrige lande, hvis havne skibet anløber på sin rute.
 4. Modelforsøg afvikles i overensstemmelse med tillægget.
-

Tillæg

Metode for afvikling af modelforsøg**1. Målsætninger**

Ved modelforsøgene, der er foreskrevet i punkt 1.4 i stabilitetskravene i bilag I, skal skibet kunne modstå en søtilstand, som defineret i punkt 3, samtidig med at de værste tænkelige skadesforhold tages i betragtning.

2. Skibsmodel

- 2.1. Modellen skal være en kopi af det aktuelle skib, både med hensyn til den ydre form og det indvendige arrangement — dette gælder især alle beskadigede områder, som har indflydelse på vandfyldningen og vandets bevægelser. Skaden skal repræsentere det værste tænkelige definerede skadestilfælde for opfyldelse af regel II-1/B/8.2.3.2 i Solas-konventionen. Et yderligere forsøg kræves på ret køl ved en midtskibsskade, hvis det værste skadesområde i henhold til Solas 90-standard er uden for afstanden $\pm 10\%$ Lpp fra midtskibs. Dette ekstra forsøg kræves kun, hvis ro-ro-rummene antages at være skadet.
- 2.2. Modellen skal være i overensstemmelse med følgende:
 - 2.2.1. Længden mellem perpendikulerne (Lpp) skal være mindst 3 meter.
 - 2.2.2. Skroget skal være tilstrækkeligt tyndt på områder, hvor dette forhold har indflydelse på resultatet.
 - 2.2.3. Det aktuelle skibs karakteristika for bevægelse skal modelleres korrekt. Der skal tages særligt hensyn til korrekt skalering af gyrationsradius for rulning og duvning. Dybgang, trim, krængning og tyngdepunkt skal repræsentere det værste tænkelige skadestilfælde.
 - 2.2.4. Væsentlige konstruktionsdetaljer, såsom vandtætte skodder, luftkanaler etc. over og under skotdækket, som kan forårsage usymmetrisk vandfyldning, skal så vidt det er praktisk muligt, udføres korrekt i modellen for at kunne repræsentere den virkelige situation.
 - 2.2.5. Formen på skadesåbningen skal være som følger:
 - 2.2.5.1. Rektangulært sideprofil med åbningsbredde i henhold til regel II-1/B/8.4.1 i Solas-konventionen og ubegrænset lodret udstrækning.
 - 2.2.5.2. Ligebenet trekantsprofil i det vandrette plan med en dybde lig med B/5 i henhold til regel II-1/B/8.4.2 i Solas-konventionen.

3. Fremgangsmåde ved modelforsøget

- 3.1. Modellen skal underkastes en langkammet, uregelmæssig søtilstand defineret ved et JONSWAP-bølgespektrum med en signifikant bølgehøjde h_s , som angivet i punkt 1.3 i stabilitetskravene, samt en peakperiode T_p og en forstærkningsfaktor γ som følger:
 - 3.1.1. $T_p = 4\sqrt{h_s}$ med $\gamma = 3,3$, og
 - 3.1.2. T_p lig med rulningens resonansperiode for det skadede skib uden vand på dæk ved den angivne lastekondition, men ikke større end $6\sqrt{h_s}$ med $\gamma = 1$.
- 3.2. Modellen skal kunne drive frit og være anbragt i en tværsø (90° i forhold til sejlrretningen) med hullet, der udgør skaden, vendt mod bølgerne. Modellen må ikke fastholdes på en sådan måde, at den ikke kan kæntrre. Hvis skibet holder sig på ret køl i vandfyldt tilstand, skal det krænges 1° mod skaden.
- 3.3. Der skal udføres mindst fem forsøg for hver peakperiode. Hvert forsøg skal have en varighed, således at stationær tilstand opnås, men varigheden må ikke være under 30 minutter regnet i fuldskala. Forskellige realiseringer af bølgetog skal anvendes ved hvert forsøg.
- 3.4. Hvis ingen af forsøgene resulterer i en slutkrængning mod skadestedet, skal forsøgene gentages med fem forsøg med hver af de to angivne bølgeforhold, eller som et alternativ skal modellen tilføres 1° krængning mod skadestedet, og forsøget skal gentages med to forsøg med hver af de to angivne bølgeforhold. Formålet med disse yderligere forsøg er på den bedst mulige måde at vise muligheden for at overleve kæntring i begge retninger.
- 3.5. Forsøgene skal udføres for følgende skadestilfælde:
 - 3.5.1. Den værste tænkelige skade med hensyn til arealet under GZ-kurven i henhold til Solas-konventionen.
 - 3.5.2. Den værste skade midtskibs med hensyn til restfribord i midtskibsområdet, hvis dette er krævet i henhold til punkt 2.1.

4. **Overlevelseskriterium**

Skibet skal betragtes som ikke forlist, hvis en stationær tilstand er opnået ved de skiftende forsøg, som er krævet i henhold til punkt 3.3; dog betragtes rulningsvinkler på mere end 30° fra den lodrette akse, som forekommer hyppigere end i 20 % af rulningsperioderne, eller en fast krængning større end 20° som kæntring, selv om en stationær tilstand er opnået.

5. **Godkendelse af forsøg**

- 5.1. Forslag til modelforsøgsprogrammer skal forelægges for værtsstatens administration til forhåndsgodkendelse. Man skal også være opmærksom på, om mindre skader kan forårsage den værst tænkelige situation.
 - 5.2. Forsøget skal dokumenteres ved hjælp af en rapport og en video eller anden visuel dokumentation, som indeholder alle relevante oplysninger om skibet og forsøgsresultaterne.
-

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR MEDLEMSSTATERNES ADMINISTRATIONER

jf. artikel 6, stk. 3

DEL I

ANVENDELSE

Som anført i direktivets artikel 6, stk. 3, skal medlemsstaternes administrationer benytte disse retningslinjer, når de anvender de særlige stabilitetskrav i bilag I, for så vidt som det er praktisk muligt og foreneligt med, hvordan det pågældende skib er konstrueret. Numrene i det følgende henviser til punkterne i bilag I.

Punkt 1

I første række skal alle ro-ro-passagerskibe, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, opfylde Solas 90-standarden om reststabilitet, sådan som de anvendes for alle passagerskibe, der er bygget den 29. april 1990 eller senere. Ved anvendelsen af dette krav defineres det restfribord, f_r , som er nødvendigt for beregningerne i punkt 1.1.

Punkt 1.1

1. Dette punkt omhandler akkumulering af en hypotetisk vandmængde på skotdækket (ro-ro-dækket). Vandet antages at være kommet ind på dækket gennem en skadesåbning. I dette punkt kræves det, at skibet skal opfylde alle krav i Solas 90-standarden og derudover den del af Solas 90-kravene, der er indeholdt i punkt 2.3 til 2.3.4 i regel 8 i kapitel II-1, del B, med den fastsatte mængde vand på dækket. Ved beregningen behøver man ikke tage hensyn til nogen af de øvrige krav i regel 8 i kapitel II-1. Eksempelvis er det ved beregningen ikke nødvendigt, at skibet opfylder kravene til ligevægtsvinkel eller kravet om, at nedsænkninglinjen ikke må være under vand.
2. Det akkumulerede vand tilføjes som en flydende last med samme overflade i alle de rum på vogndækket, der antages at være vandfyldt. Højden af vand på dækket (h_w) afhænger af restfribordet (f_r) efter skade og måles ved skadestedet (se figur 1). Restfribordet er den mindste afstand mellem det skadede ro-ro-dæk og den endelige vandlinje (efter en eventuel udligning) ved skadestedet efter gennemgang af alle tænkelige skadescenarier vedrørende opfyldelse af Solas 90-standarden som krævet i punkt 1 i bilag I. Der skal ikke ved beregningen af f_r tages hensyn til effekten af den mængde vand, der antages akkumuleret på det skadede ro-ro-dæk.
3. Hvis f_r er 2,0 m eller derover, antages der ikke at akkumuleres noget vand på ro-ro-dækket. Hvis f_r er 0,3 m eller derunder, ansættes h_w til 0,5 m. Mellemliggende værdier for vandhøjden fremkommer ved lineær interpolation (se figur 2).

Punkt 1.2

Midler til lænsning af vand kan kun anses for effektive, hvis de har tilstrækkelig kapacitet til at forhindre akkumulering af store mængder vand på dækket, dvs. mange tusind ton pr. time, hvilket er langt mere end den installerede kapacitet på det tidspunkt, hvor reglerne blev vedtaget. Sådanne højefektive lænsesystemer kan tænkes at blive udviklet og godkendt i fremtiden (på grundlag af nye retningslinjer fra IMO).

Punkt 1.3

1. Den mængde vand, der antages akkumuleret på dækket, kan — ud over reduktionen ifølge punkt 1.1 — reduceres for sejlads i geografisk begrænsede områder. Sådanne områder udpeges på grundlag af den signifikante bølgehøjde (h_s), som afgrænser området, jf. direktivets artikel 5.
2. Hvis den signifikante bølgehøjde h_s i det pågældende område er højst 1,5 m, antages det, at der ikke akkumuleres yderligere vand på det skadede ro-ro-dæk. Hvis den signifikante bølgehøjde i området er 4,0 m eller derover, beregnes den mængde vand, der antages at blive akkumuleret, som anført i punkt 1.1. Mellemliggende værdier beregnes ved lineær interpolation (se figur 3).
3. Da højden h_w holdes konstant, er mængden af tilføjet vand variabel, dvs. afhængig af krængningsvinklen og af, om dækskanten kommer under vand ved den bestemte krængningsvinkel (se figur 4). Det bør bemærkes, at rummene på vogndækket forudsættes at have en fyldbarhed på 90 % (jf. MSC/Circ.649), mens andre vandfyldte rum forudsættes at have en fyldbarhed som foreskrevet i Solas-konventionen.
4. Hvis beregningerne til godtgørelse af, at direktivets krav er overholdt, bygger på en signifikant bølgehøjde på mindre end 4,0 m, skal den aktuelle bølgehøjde angives på skibets sikkerhedscertifikat.

Punkt 1.4/1.5

I stedet for opfyldelse af de nye stabilitetskrav i punkt 1.1 eller 1.3 kan administrationen acceptere opfyldelse af kravene via modellforsøg. Modellforsøgene er beskrevet i tillægget til bilag I. Retningslinjerne for modellforsøgene findes i del II i dette bilag.

Punkt 1.6

(KG eller GM) grænsekurver, konventionelt beregnet ifølge Solas 90-standarden, vil ikke nødvendigvis være gældende i de tilfælde, hvor der i direktivet antages at være vand på dækket, og det kan blive nødvendigt at revidere beregningerne af grænsekurverne under hensyntagen til virkningerne af dette vand. Hertil skal der foretages tilstrækkeligt mange beregninger ved forskellige dybge og trim.

Anm.: Reviderede KG/GM-grænsekurver kan udledes ved iteration, idet den mindste overskydende GM fra lækstabilitetsberegninger med vand på dækket lægges til den KG (eller trækkes fra den GM), der er benyttet til at beregne det fribord i skadet tilstand (f_s), som mængden af vand på dækket er baseret på; denne proces gentages, indtil den overskydende GM bliver forsvindende lille.

Det må forventes, at operatørerne vil begynde en sådan iteration med den største KG/mindste GM, som man med rimelighed kan nøjes med under sejlads, og dernæst ændre på placeringen af skotterne på dækket, således at den overskydende GM fra lækstabilitetsberegninger med vand på dækket bliver mindst mulig.

Punkt 2.1

Lige som i de konventionelle Solas-skadeskrav anses skotter, der ligger inden for B/5-linjen, for at være intakte i tilfælde af kollision fra siden.

Punkt 2.2

Hvis der med henblik på opfyldelse af regel II-1/B/8 er påbygget sponson-tanke, hvorved skibets bredde (B) og dermed afstanden B/5 fra skibssiden er forøget, skal denne ændring ikke medføre flytning af eksisterende konstruktionsdele eller eksisterende gennemføringer i vandtætte tværskibs skotter under skotdækket (se figur 5).

Punkt 2.3

1. Tværskibs- eller langskibsskotter/-barrierer, som anbringes for at begrænse bevægelsen af akkumuleret vand på det skadede ro-ro-dæk, behøver ikke at være absolut vandtætte. Der kan tillades mindre lækager, forudsat at lænsearrangementerne kan forhindre, at der akkumuleres vand på »den anden side« af skottet/-barrieren. Hvis spygatter ikke fungerer, fordi der ikke er nogen positiv forskel i vandhøjden, skal der forefindes andre midler til passiv lænsning.
2. Højden af tværskibs- og langskibsskotterne/-barriererne må ikke være mindre end $(8 \times h_w)$ meter, hvor h_w er højden af akkumuleret vand, beregnet ud fra restfribordet og den signifikante bølgehøjde (jf. punkt 1.1 og 1.3). Disse skotter/barrierer skal i alle tilfælde have en højde på mindst
 - a) 2,2 meter, dog mindst
 - b) højden mellem skotdækket og det laveste punkt på undersiden af mellem- eller hængedæk for biler, når disse er i nedsænket position, hvis denne højde er større. Det bemærkes, at eventuelle mellemrum mellem overkanten af skottet og undersiden af klædningen skal lukkes i tværskibs eller langskibs retning, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt (se figur 6).

Der kan accepteres skotter/barrierer med en lavere højde end krævet ovenfor, hvis det ved modellforsøg, der er udført i overensstemmelse med del II, er bekræftet, at den anden konstruktion sikrer en forsvarlig overlevelsessevne. Ved fastsættelse af højden af skotter/barrierer skal der tages nøje højde for, at den skal være tilstrækkelig til at forhindre fortsat fyldning inden for den relevante stabilitetsudstrækning. Denne udstrækning kan ikke indskrænkes ved modellforsøg.

Anm.: Udstrækningen kan reduceres til 10 grader, forudsat at det tilhørende areal under kurven forøges (jf. MSC 64/22).

Punkt 2.5.1

Til arealet »A« medregnes kun permanente åbninger. Det skal bemærkes, at lænseporte ikke er en hensigtsmæssig valgmulighed for skibe, der helt eller delvis afhænger af overbygningens opdrift for at opfylde kriterierne. Kravet er, at lænseporte skal være forsynet med lukkeklapper, der forhindrer vand i at trænge ind, men lader vand løbe ud.

Sådanne klapper må ikke afhænge af aktiv påvirkning. De skal virke automatisk, og det skal påvises, at de ikke hæmmer udstømningen væsentligt. Der skal kompenseres for enhver væsentlig effektivitetsformindskelse ved anbringelse af yderligere åbninger, således at arealkravet opfyldes.

Punkt 2.5.2

Lænseporte anses kun for effektive, hvis afstanden fra lænseportens nedre kant til vandlinjen i beskadiget tilstand er mindst 1,0 m. Ved beregningen af den mindste afstand skal der ikke tages hensyn til virkningerne af eventuelt ekstra vand på dækket (se figur 7).

Punkt 2.5.3

Lænseportene skal anbringes så lavt som muligt i skanseklædning eller yderklædning. Lænseportenes nedre kant må ikke befinde sig mere end 2 cm over skotdækket og deres øvre kant ikke mere end 0,6 m over skotdækket (se figur 8).

An.m.: Rum, som er omfattet af punkt 2.5, dvs. rum, der er forsynet med lænseporte eller tilsvarende åbninger, medregnes ikke som intakte rum ved beregning af kurverne for intakt stabilitet og lækstabilitet.

Punkt 2.6

1. Den krævede skades omfang gælder langs hele skibets længde. Afhængigt af inddelingsstandard kan skaden berøre et skot over skotdækket, et skot under skotdækket, en kombination heraf eller slet ingen skotter.
2. Alle tværskibs- og langskibsskotter/-barrierer, som begrænser den antagne akkumulerede vandmængde, skal være på plads og sikret under hele sejladsen.
3. I tilfælde, hvor tværskibsskotter/-barrierer er skadet, antages højden af den akkumulerede vandmængde på dækket at være den samme på begge sider af det skadede skot/barriere, h_w (se figur 9).

DEL II

MODELFORSØG

Formålet med disse retningslinjer er at sikre, at der anvendes ensartede metoder ved konstruktion og verifikation af modellen, og at forsøgene udføres og analyseres ensartet; det erkendes samtidig, at ensartetheden påvirkes af, hvilke faciliteter og ressourcer der er til rådighed.

Punkt 1 i tillægget til bilag I kræver ingen nærmere forklaring.

Punkt 2 — Skibsmodel

- 2.1 Hvilket materiale modellen er fremstillet af, har ikke i sig selv nogen betydning, forudsat at modellen er så stiv, både i ubeskadiget og beskadiget stand, at den har samme hydrostatiske egenskaber som det faktiske skib, og at skrogets bøjning i bølger er forsvindende.

Det er ligeledes vigtigt at sikre, at modellen af de skadede rum er så nøjagtig som praktisk muligt, således at den indstrømmede vandmængde bliver korrekt.

Da indtrængen af selv små mængder vand i den intakte del af modellen indvirker på dens opførsel, må der træffes forholdsregler mod sådan indtrængen.

2.2 Detaljer ved modellen

- 2.2.1 I erkendelse af, at skalaeffekter har stor betydning for modellens opførsel under forsøgene, er det vigtigt at sikre, at sådanne effekter bliver så små som praktisk muligt. Modellen skal være så stor som muligt, da detaljer i skadede rum lettere kan konstrueres og skalaeffekterne er mindre i store modeller. Det anbefales derfor, at modellen mindst har en længde, der svarer til målestoksforholdet 1:40. Dog skal modellen være mindst 3 meter lang ved inddelingslastelinjen.
- 2.2.2(a) Modellen skal ved skadestedet være så tynd som praktisk muligt, således at mængden af indstrømmet vand og dets tyngdepunkt bliver repræsenteret korrekt. Det erkendes, at det kan være umuligt at konstruere modellens skrog og primære og sekundære inddelingslementer tilstrækkelig detaljeret ved skadestedet, og at det som følge af denne begrænsning kan være umuligt at foretage en nøjagtig beregning af rummets antagne fyldningsgrad.
- 2.2.2(b) Det er ved forsøg fundet, at modellens lodrette udstrækning kan indvirke på resultaterne af de dynamiske forsøg. Det kræves derfor, at skibsmodellen opbygges til mindst tre gange normalhøjden af overbygninger over skotdækket (fribordsdækket), således at de store bølger ikke bryder over modellen.
- 2.2.2(c) Det er vigtigt, at ikke blot dybgangen i ubeskadiget stand kontrolleres, men også at den skadede models dybgang måles nøjagtigt, så den kan sammenholdes med den dybgang, der er fundet ved beregning af lækstabiliteten. Når dybgangen efter havari er målt, kan det vise sig nødvendigt at justere fyldningsgraden i de skadede rum, enten ved at indsætte ikke-vandfyldte rum eller ved at tilføje vægte. Det er vigtigt samtidig at sikre, at det indstrømmede vands tyngdepunkt er repræsenteret korrekt. I sådanne tilfælde skal eventuelle justeringer altid ske i retning af større sikkerhed.

- 2.2.2(d) Hvis modellen kræves forsynet med barrierer på dækket og barriererne er lavere end krævet ifølge punkt 2.3 i bilag I, skal der i modellen installeres tv-kameraer til overvågning af, om vandet skyller over, eller om der akkumuleres vand på den ikke-skadede del af dækket. I så fald indgår en videooptagelse af forsøget som en del af resultatmaterialet.
- 2.2.3 For at sikre, at modellens bevægelseskarakteristika svarer til det faktiske skibs, er det vigtigt, at modellen udsættes for både krængning og rulning i ubeskadiget stand, således at den intakte GM-værdi og massefordeling kontrolleres.

Det faktiske skibs gyrationsradius tværskibs antages ikke at være større end $0,4 B$, og dets gyrationsradius langskibs ikke over $0,25 L$.

Perioden for modellens rulning tværskibs fås ved

$$\frac{2 \times \pi \times 0,4 \times B}{\sqrt{g \times GM \times \lambda}}$$

hvor:

- GM: metacentrets højde på de faktiske skib (i ubeskadiget stand)
- g: tyngdeaccelerationen
- λ : modellens skala
- B: det faktiske skibs bredde

Anm.

Krængning og rulning af modellen i beskadiget stand kan accepteres som kontrol af kurven for reststabilitet, men sådanne forsøg kan ikke accepteres som erstatning for forsøg i ubeskadiget stand.

Ikke desto mindre skal modellen i beskadiget stand udsættes for rulning, således at man kan bestemme den rulningsperiode, der er nødvendig for udførelse af forsøgene i punkt 3.1.2.

- 2.2.4 Dette punkt kræver ingen nærmere forklaring. Det forudsættes, at ventilatorerne i det skadede rum i det faktiske skib hverken hindrer vandfyldningen eller det indstrømmede vands bevægelser. Når ventilationsarrangementerne på det faktiske skib forsøges nedskaleret, kan der imidlertid optræde uønskede skalaeffekter. For at sikre, at det ikke bliver tilfældet, anbefales det, at ventilationssystemerne udføres i en anden skala end modellen, således at man er sikker på, at dette ikke påvirker vandets bevægelser på vogndækket.
- 2.2.5 Den prismeformede skadesåbnings ligebenede trekantsprofil ligger ud for lastevandlinjen.

Er skibet forsynet med sidecasinger med en bredde på mindre end $B/5$, skal skadens længde ved sådanne sidecasinger være mindst 2 meter. Således undgår man desuden skalaeffekter.

Punkt 3 — Fremgangsmåde ved modellforsøget

3.1 Bølgespektre

JONSWAP-spektret skal benyttes, da det beskriver en søtilstand, der er begrænset af det frie stræk og varigheden, hvilket svarer til forholdene over det meste af kloden. Det er i denne forbindelse vigtigt, at ikke blot bølgetogets peakperiode kontrolleres, men også at nulopkrydsningsperioden er korrekt.

- 3.1.1 Ved en peakperiode på $4\sqrt{h_s}$ må nulopkrydsningsperioden — når forstærkningsfaktoren γ er 3,3 — ikke være større end

$$\{T_p/(1,20 \text{ til } 1,28)\} \pm 5\%$$

- 3.1.2 Nulopkrydsningsperioden svarende til en peakperiode lig med rulningsperioden for den beskadigede model må, idet faktoren γ er 1, ikke være større end

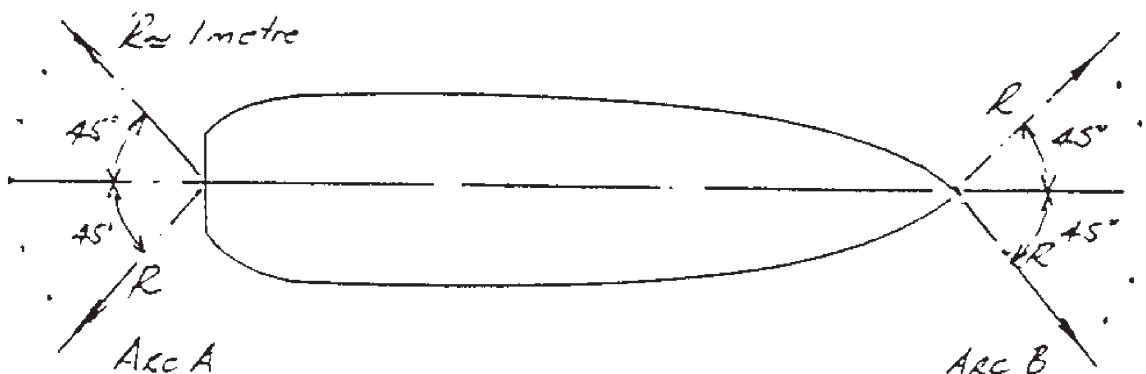
$$\{T_p/(1,3 \text{ til } 1,4)\} \pm 5\%;$$

dog må peakperioden højst være $6\sqrt{h_s}$, hvis rulningsperioden for den beskadigede model er større end $6\sqrt{h_s}$.

Anm.

Det er fundet, at det ikke er praktisk at fastsætte grænser for nulopkrydsningsperioden i modellens bølgespektre efter de nominelle værdier i de matematiske formler. Derfor tillades der en fejlmargen på 5 %.

Det kræves, at bølgespektret registreres og dokumenteres for hvert forsøg. De registrerede målinger skal foretages både i umiddelbar nærhed af modellen (dog ikke på læsiden) — se figuren nedenfor — og i nærheden af bølgeomaskinen. Det kræves tillige, at modellen udstyres med sådanne instrumenter, at både dens bevægelser (rulning, sætning og duvning) og dens orientering (krængning, nedtrykning og trim) overvåges og registreres under hele forsøget.

Målesonden i nærheden af modellen anbringes enten på bue A eller B (figur a).

Punkt 3.2, 3.3, 3.4

Disse punkter kræver ingen nærmere forklaring.

3.5. Simulerede skader

Omfattende forskning med henblik på udarbejdelse af egnede kriterier for nye skibe har tydeligt vist, at GM og fribord er parametre af stor betydning for passagerskibes overlevelsesevne, men at også arealet under kurven for reststabilitet op til vinklen for maksimal GZ er en vigtig faktor. Derfor skal man som den værste Solas-skade med henblik på opfyldelse af kravene i punkt 3.5.1 vælge den skade, der giver det mindste areal under kurven for reststabilitet op til vinklen for maksimal GZ.

Punkt 4 — Overlevelseskriterium

Dette punkt kræver ingen nærmere forklaring.

Punkt 5 — Godkendelse af forsøg

Rapporten til administrationen skal indeholde følgende dokumentation:

- beregninger af lækstabilitet i værste Solas-tilfælde og værste skade midtskibs (hvis de er forskellige)
- modellens generalarrangement med konstruktionsdetaljer og nærmere oplysninger om instrumentering
- rapporter over krængnings- og rulningsforsøg
- beregninger af det faktiske skibs og modellens rulningsperioder
- nominelle og målte bølgespektre (nær bølgegeneratoren og nær modellen)
- repræsentative data for modellens bevægelser, orientering og drift
- relevante videooptagelser.

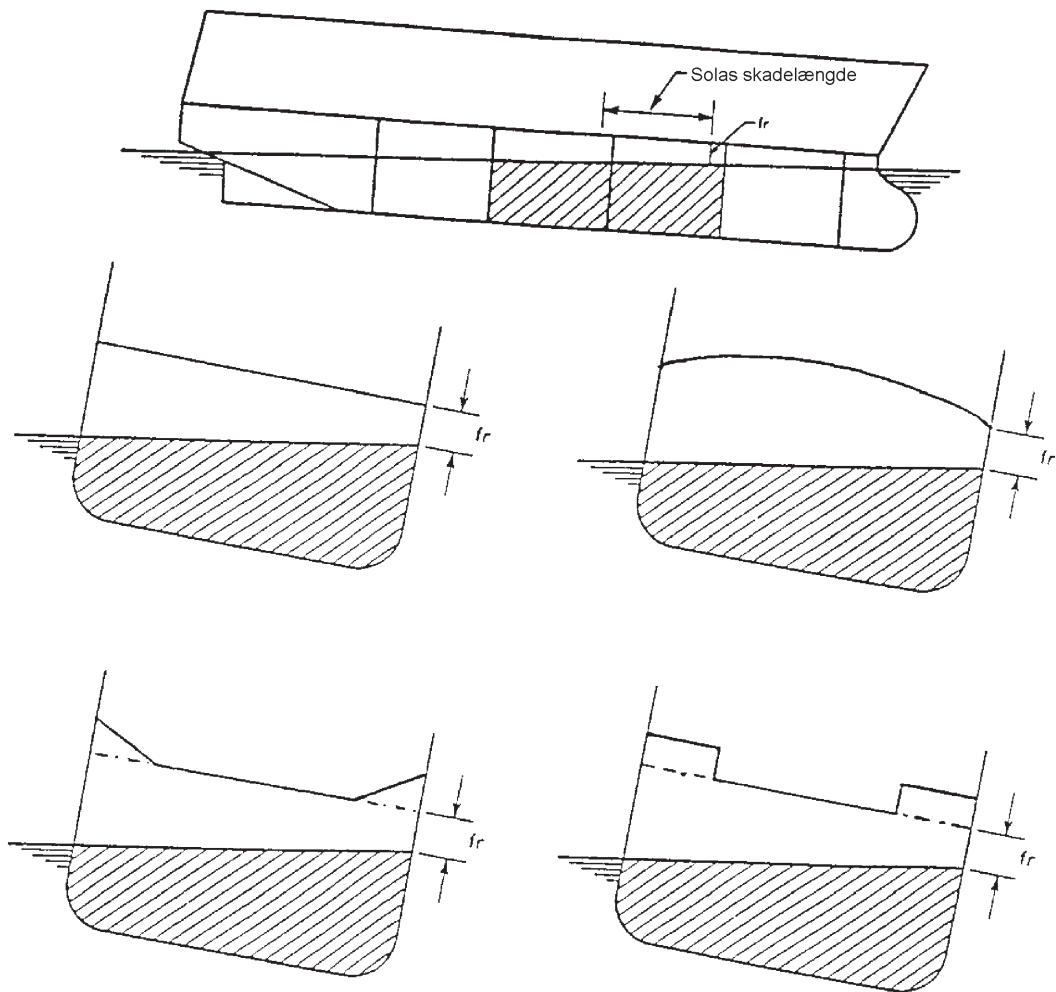
Anm.

Alle forsøg skal bevidnes af administrationen.

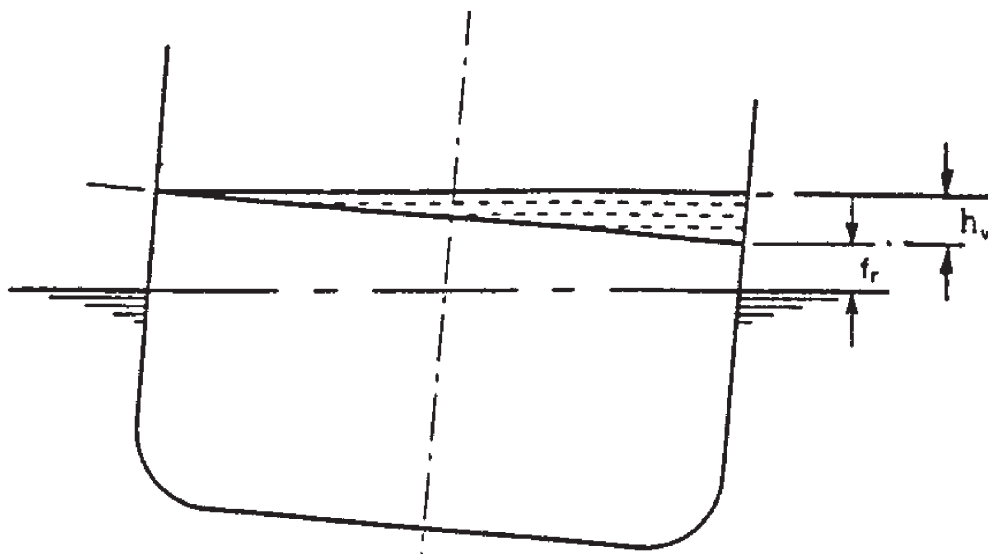
Figurer

(Retningslinjer for medlemsstaternes administrationer)

Figur 1

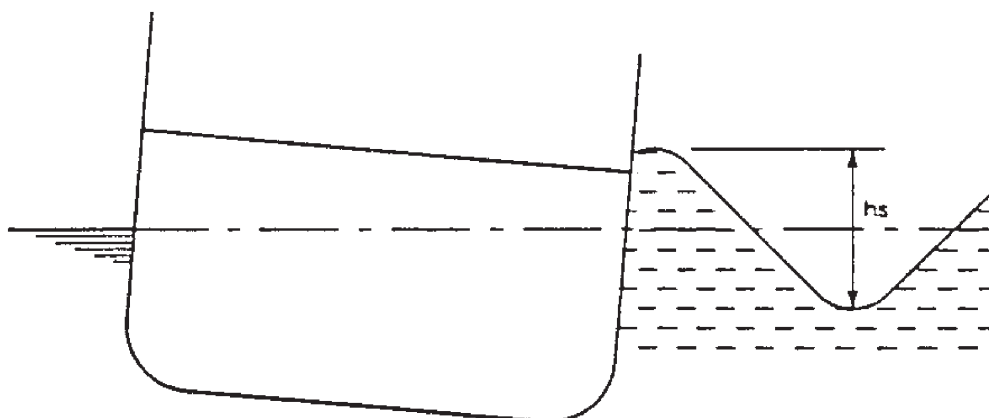

Figur 2

1. Hvis $f_r \geq 2,0$ m, er højden af vand på dækket (h_w) = 0,0 m.
2. Hvis $f_r \leq 0,3$ m, er højden af vand på dækket (h_w) = 0,5 m.

Figur 3

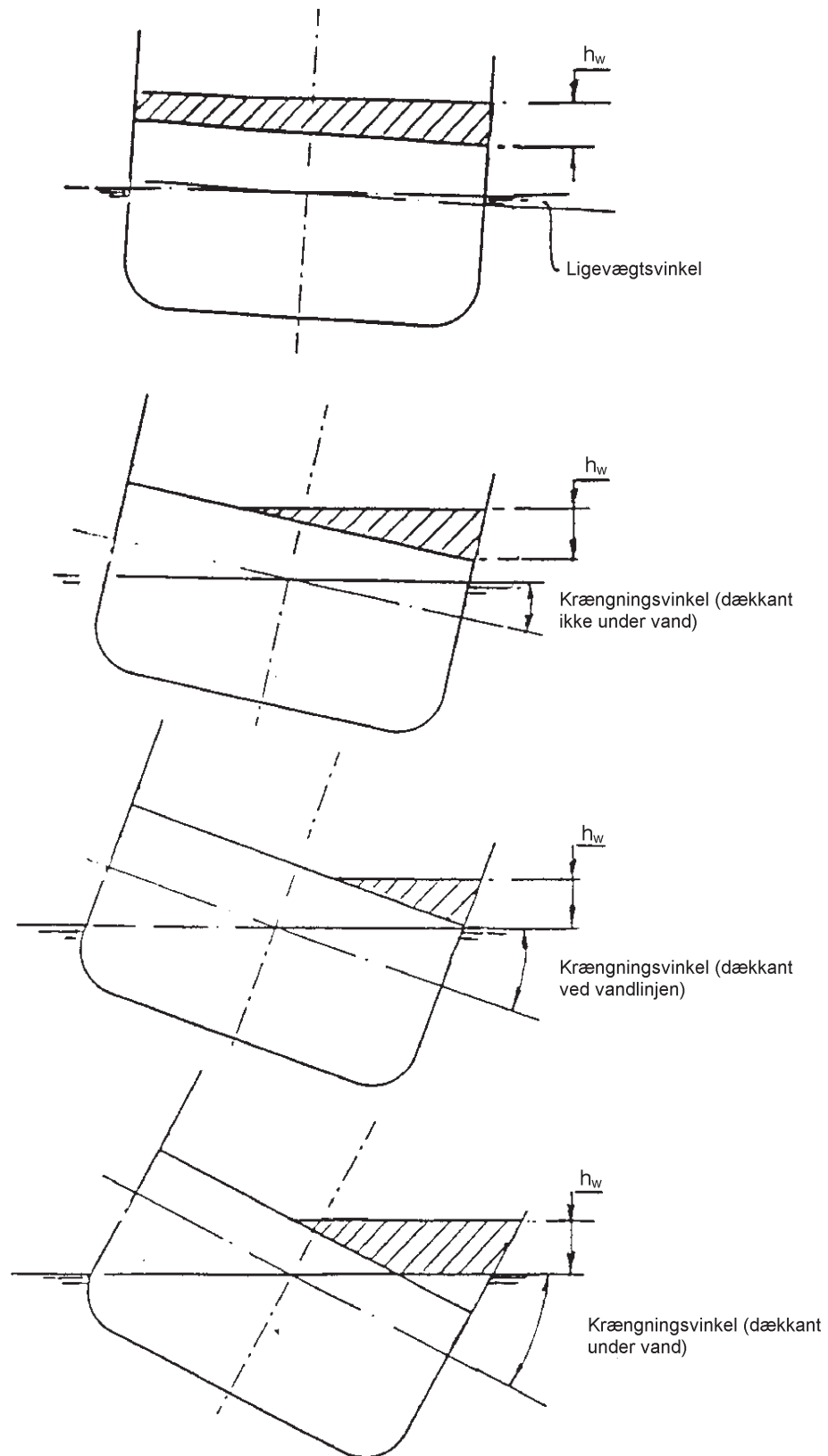

1. Hvis $h_s \geq 4,0$ m, er højden af vand på dækket som beregnet ifølge figur 3.
2. Hvis $h_s \leq 1,5$ m, er højden af vand på dækket (h_w) = 0,0 m.

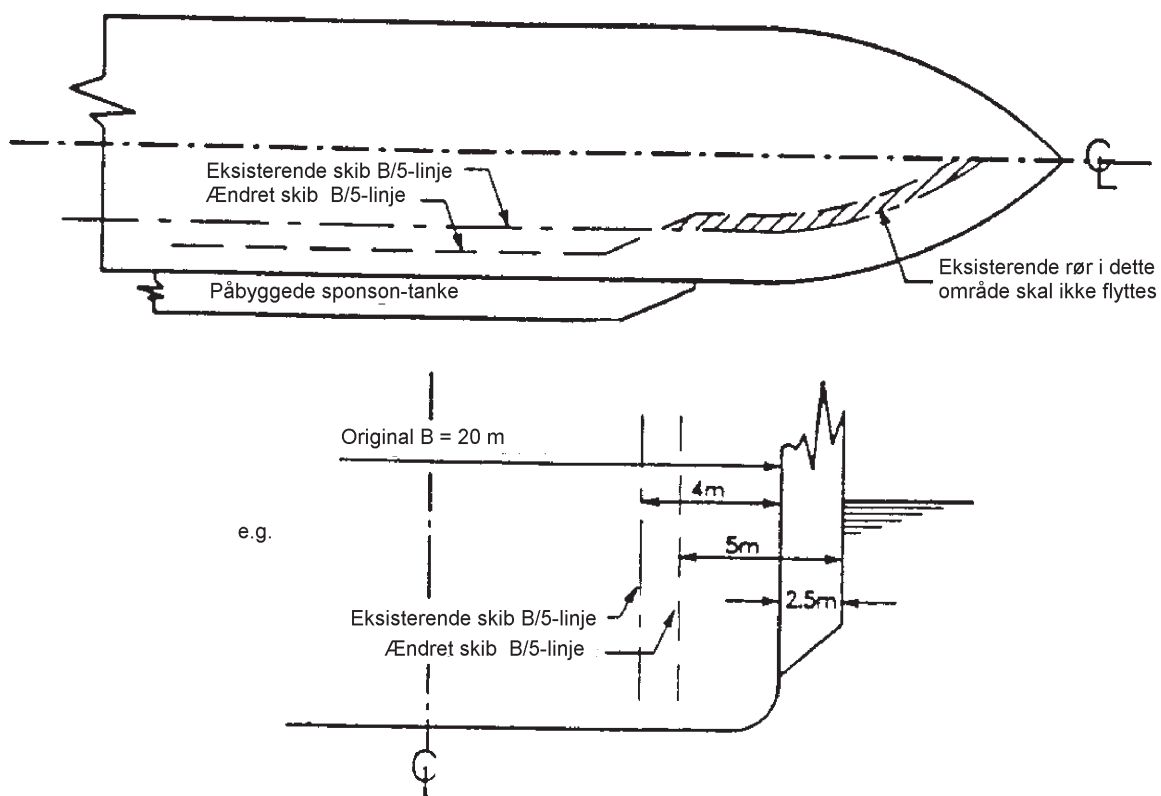
For eksempel:

Hvis $f_r = 1,15$ m og $h_s = 2,75$ m, er højden $h_w = 0,125$ m.

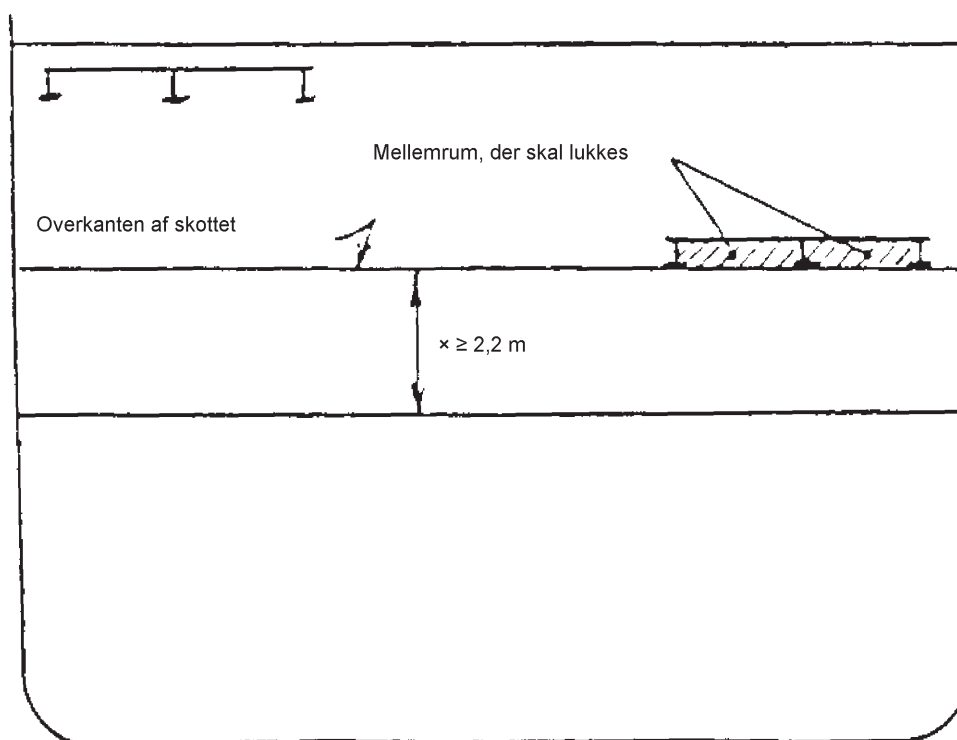
Figur 4

Figur 5

Figur 6

Skib uden hægedæk

Eksempel 1

Højden af vand på dækket = 0,25 m

Mindste krævede barrierehøjde = 2,2 m

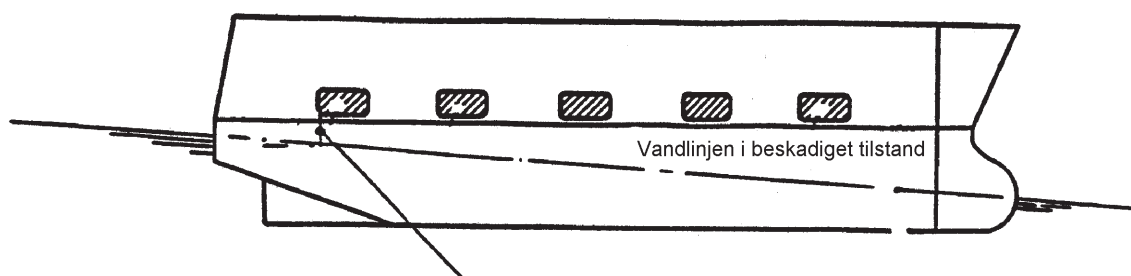
Skib med hægedæk (ved barrieren)

Eksempel 2

Højden af vand på dækket (h_w) = 0,25 m

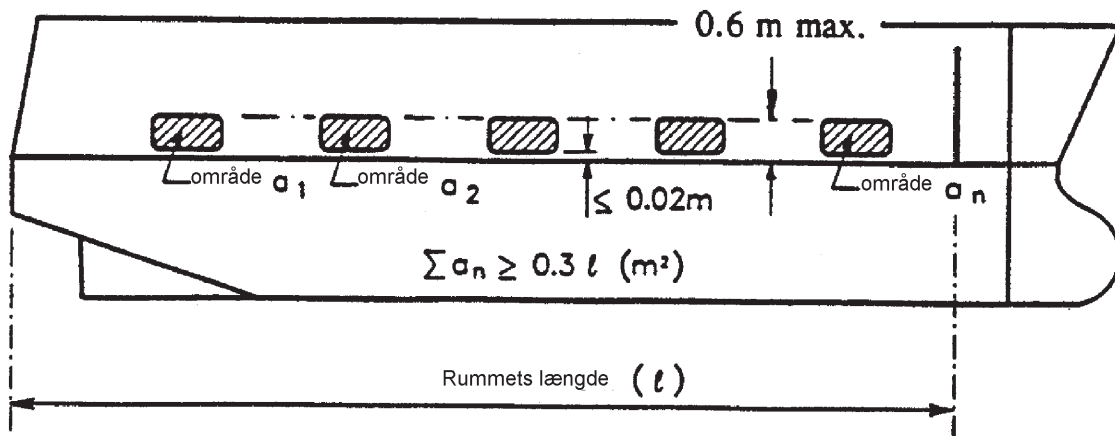
Mindste krævede barrierehøjde = x

Figur 7

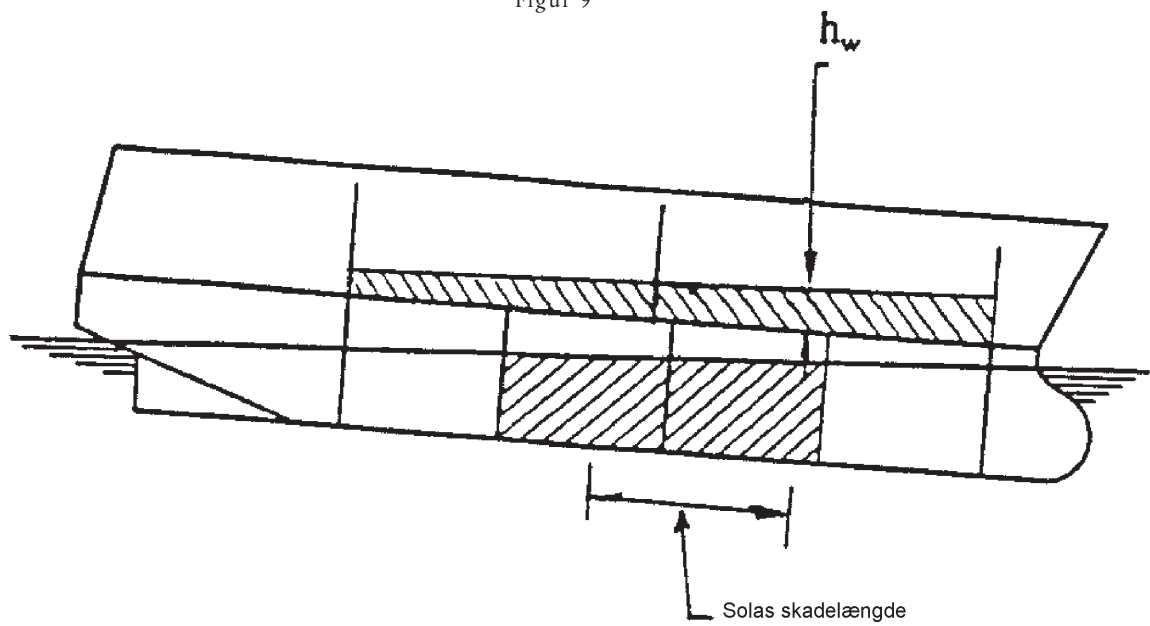

Mindste krævede fribord til læseport = 1,0 m.

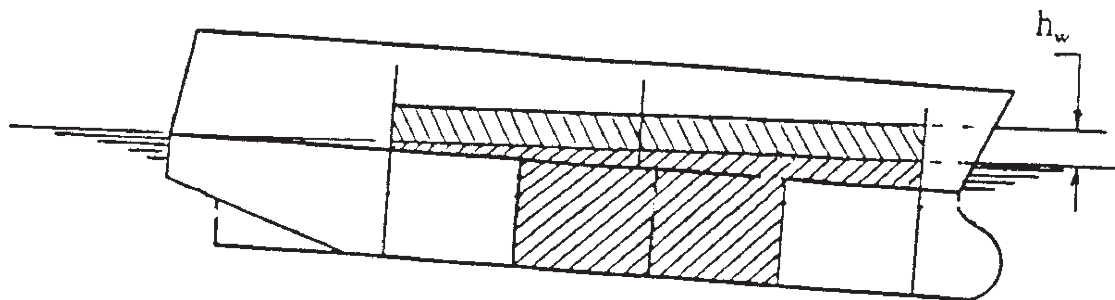
Figur 8

Figur 9

Dækkant ikke under vand

Dækkant under vand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/30/EF

af 8. maj 2003

om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog på mødet i Göteborg den 15. og 16. juni 2001 en strategi for bæredygtig udvikling i Fællesskabet, der består af en række foranstaltninger, som omfatter udvikling af biobrændstoffer.
- (2) Naturressourcer, og en forsigtig, rationel udnyttelse af disse som anført i traktatens artikel 174, stk. 1, omfatter olie, naturgas og fast brændsel, som er vigtige energikilder, men som også er hovedkilderne til CO₂-emissioner.
- (3) Der findes imidlertid et bredt spektrum af biomasse, som kan danne grundlag for fremstilling af biobrændstoffer, og som stammer fra landbrugs- og skovbrugsafgrøder og fra affaldsprodukter fra skovbrug og skovbrugs- og fødevarerindustrien.
- (4) Transportsektoren tegner sig for mere end 30 % af det endelige energiforbrug i Fællesskabet og er i udvikling, og denne tendens er stigende ligesom CO₂-emissionerne; desuden vil den procentvise stigning være endnu højere i kandidatlandene efter deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- (5) I Kommissionens hvidbog »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — De svære valg« forventes det, at CO₂-emissionerne fra transportsektoren mellem 1990 og 2010 forøges med 50 % til 1 113 mio. tons, og vejtransporten gøres hovedansvarlig herfor med 84 % af CO₂-emissionerne fra transport. Ud fra et økologisk synspunkt kræver hvidbogen derfor, at afhængigheden af

olie (i dag 98 %) på transportområdet mindskes ved anvendelse af alternative brændstoffer såsom biobrændstoffer.

- (6) Øget anvendelse af biobrændstoffer til transport udgør en del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for til at opfylde Kyoto-protokollen, og af enhver anden politisk foranstaltning til opfyldelse af nye forpligtelser.
- (7) Øget anvendelse af biobrændstoffer til transport, uden at udelukke andre alternativer, herunder autogas (LPG) og komprimeret naturgas (CNG), er en af de måder, hvorpå Fællesskabet kan begrænse sin afhængighed af importeret energi og påvirke markedet for brændstof til transport og dermed energiforsyningssikkerheden på mellemlangt og langt sigt. Dette formål bør dog ikke tilsidesætte hensynet til overholdelse af fællesskabslovgivningen om brændstofkvalitet, emissioner fra køretøjer og luftkvalitet.
- (8) De teknologiske fremskridt har medført, at de fleste af de køretøjer, der på nuværende tidspunkt er indregistreret i Den Europæiske Union, uden problemer kan køre på blandinger med et lille indhold af biobrændstof. Den nyeste teknologiske udvikling gør det muligt at anvende større procentdele biobrændstoffer i blandingen. I nogle lande anvendes der allerede blandinger med 10 % biobrændstof og derover.
- (9) Kontrollerede bilparker indebærer et potentiale til at anvende en højere koncentration af biobrændstof. I nogle byer kører kontrollerede bilparker allerede på rene biobrændstoffer, hvilket i nogle tilfælde har bidraget til at forbedre luftkvaliteten i byområder. Medlemsstaterne vil derfor kunne fremme brugen af biobrændstoffer i offentlige/kollektive transportmidler yderligere.
- (10) Øget anvendelse af biobrændstoffer inden for transport er et skridt hen imod en bredere udnyttelse af biomasse, som på sigt vil gøre det muligt at udvikle biobrændstofferne yderligere uden at udelukke andre muligheder, herunder brint.
- (11) Medlemsstaternes forskningspolitik i forbindelse med øget anvendelse af biobrændstoffer bør i vid udstrækning omfatte brintproduktionen, der bør fremmes som led i de relevante fællesskabsrammeprogrammer.

⁽¹⁾ EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 205, og EFT C 331 E af 31.12.2002, s. 291.

⁽²⁾ EFT C 149 af 21.6.2002, s. 7.

⁽³⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets fælles holdning af 18.11.2002 (EFT C 32 E af 11.2.2003, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12.3.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (12) Ren vegetabilsk olie fra olieplanter, som er fremstillet ved presning, udvinding eller lignende procedurer, og som kan være rå eller raffineret, men er kemisk uændret, kan også anvendes som biobrændstof i særlige tilfælde, hvor anvendelsen heraf er forenelig med den pågældende motortype og de tilsvarende emissionskrav.
- (13) Det er en forudsætning, at nye typer brændstoffer opfylder anerkendte tekniske standarder, hvis de skal accepteres i større omfang af kunder og bilfabrikanter og dermed komme ind på markedet. Tekniske standarder er også udgangspunktet for krav til og kontrol med emissioner. Der kan opstå problemer med at sikre, at nye typer brændstoffer opfylder de nuværende tekniske standarder, som i vid udstrækning er udviklet med henblik på konventionelle, fossile brændstoffer. Kommissionen og standardiseringsorganerne bør overvåge udviklingen og aktivt tilpasse og udvikle standarder, især med hensyn til flygtighed, således at der kan introduceres nye typer brændstoffer, samtidig med at kravene til miljøeffektivitet opretholdes.
- (14) Bioethanol og biodiesel, som anvendes i køretøjer i ren form eller i blandinger, skal opfylde de kvalitetsstandarder, der er fastsat med henblik på at sikre, at motorerne fungerer optimalt. Det bemærkes, at Den Europæiske Standardiseringsorganisations (CEN) standard prEN 14214 for fedtsyremethylestere (FAME) vil kunne anvendes i forbindelse med biodiesel til dieselmotorer, hvor forarbejdningmuligheden er esterificering. Tilsvarende bør CEN fastsætte passende standarder for andre biobrændstofprodukter til transport i Den Europæiske Union.
- (15) Fremme af anvendelsen af biobrændstoffer i overensstemmelse med den fælles landbrugspolitik regler om bæredygtigt land- og skovbrug kan skabe nye muligheder for en bæredygtig udvikling af landområderne inden for en mere markedsorienteret fælles landbrugspolitik, der er mere orienteret mod det europæiske markeds behov, med respekt for blomstrende landområder og et multifunktionelt landbrug, og kan åbne et nyt marked for innovative landbrugsprodukter for nuværende og fremtidige medlemsstater.
- (16) I sin resolution af 8. juni 1998 ⁽¹⁾ gav Rådet sin støtte til Kommissionens strategi og handlingsplan for vedvarende energikilder og anmodede om specifikke foranstaltninger inden for biobrændstofsektoren.
- (17) Kommissionens grønbog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed« indeholder et mål om, at 20 % af vejtransportsektorens brændstofforbrug skal erstattes med alternative brændstoffer inden 2020.
- (18) De alternative brændstoffer kan kun komme ind på markedet, hvis de er disponible i stort omfang og konkurrencedygtige.
- (19) I sin beslutning af 18. juni 1998 ⁽²⁾ opfordrede Europa-Parlamentet til over fem år at øge biobrændstoffers markedsandel til 2 % ved hjælp af en række foranstaltninger, herunder afgiftsfratagelser, finansiel støtte til forarbejdningsindustrien og fastsættelse af en obligatorisk andel af biobrændstoffer for olieselskaberne.
- (20) Den optimale måde, hvorpå biobrændstoffers andel kan øges på de nationale og Fællesskabets markeder, afhænger af, hvilke ressourcer og råmaterialer der er til rådighed, den nationale og Fællesskabets politik til fremme af biobrændstoffer, afgiftsordningerne samt alle involverede parter deltager.
- (21) Nationale politikker til fremme af anvendelsen af biobrændstoffer bør ikke føre til et forbud mod fri omsætning af brændstoffer, som opfylder de harmoniserede miljøspecifikationer, der er fastlagt i fællesskabslovgivningen.
- (22) Støtte til produktion og anvendelse af biobrændstoffer kan være med til at mindske afhængigheden af energiumport og drivhusgasemissionerne. Desuden kan biobrændstoffer, enten i ren form eller i blanding, i princippet anvendes i de nuværende motorkøretøjer og med det nuværende brændstoffordistributionsystem. Blanding af biobrændstoffer og fossile brændstoffer kan evt. bidrage til at reducere udgifterne til distributionssystemet i Fællesskabet.
- (23) Da målene for den påtænkte handling, nemlig indførelse af generelle principper, hvorved der fastsættes en minimumsandel, udtrykt i procent, for markedsføring og distribution af biobrændstoffer, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på grund af handlingens omfang og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (24) Forskningen og den teknologiske udvikling inden for biobrændstoffers bæredygtighed bør fremmes.
- (25) Øget anvendelse af biobrændstoffer bør ledsages af en indgående undersøgelse af de miljømæssige, økonomiske og sociale følger, inden der træffes beslutning om at øge andelen af biobrændstoffer i forhold til de traditionelle brændstoffer.

⁽¹⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 215.

- (26) Der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at foretage en hurtig tilpasning af listen over biobrændstoffer, den procentvise andel af vedvarende energistoffer samt tidsplanen for indførelse af biobrændstoffer på transportbrændstofmarkedet til de tekniske fremskridt og til resultaterne af en vurdering af miljøpåvirkningen i den første gennemførelsesfase.
- (27) Der bør sørges for en hurtig udvikling af kvalitetsstandarderne for de biobrændstoffer, der skal anvendes i transportsektoren, både som rene biobrændstoffer og som blandingskomponenter i de konventionelle brændstoffer. Selv om den bionedbrydelige del af affald er en potentielt nyttig kilde til fremstilling af biobrændstoffer, skal kvalitetsstandarderne tage hensyn til den eventuelle forurening i affaldet for at undgå, at særlige komponenter skader køretøjet eller forværrer emissionerne.
- (28) Tilskyndelse til fremme af biobrændstoffer bør være i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters mål for forsyningssikkerhed og miljøbeskyttelse og dermed forbundne strategiske målsætninger og foranstaltninger. I forbindelse hermed kan medlemsstaterne overveje omkostningseffektive metoder til at udbrede kendskabet til mulighederne for anvendelse af biobrændstoffer.
- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål at fremme anvendelsen af biobrændstoffer eller andre fornyelige brændstoffer, der skal erstatte diesel eller benzin til transportformål i medlemsstaterne, med henblik på at bidrage til overholdelsen af forpligtelserne med hensyn til klimaændringer, miljøvenlig forsyningssikkerhed og fremme af vedvarende energikilder.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »biobrændstoffer«: flydende eller gasformigt brændstof til transport, fremstillet på grundlag af biomasse
- b) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske

stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger

- c) »andre fornyelige brændstoffer«: fornyelige brændstoffer bortset fra biobrændstoffer, der stammer fra vedvarende energikilder som defineret i direktiv 2001/77/EF ⁽²⁾, og som anvendes til transportformål

- d) »energiindhold«: et brændstofs nedre brændværdi.

2. I det mindste følgende produkter anses for at være biobrændstoffer:

- a) »bioethanol«: ethanol, der er fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald, og som anvendes som biobrændstof
- b) »biodiesel«: et methylester af dieselkvalitet, der er fremstillet af vegetabilisk eller animalsk olie, og som anvendes som biobrændstof
- c) »biogas«: et gasformigt brændstof, der er fremstillet af biomasse og/eller af den bionedbrydelige del af affald, og som kan renses til naturgaskvalitet og anvendes som biobrændstof, eller trægas
- d) »biomethanol«: methanol, der er fremstillet af biomasse, og som anvendes som biobrændstof
- e) »biodimethylether«: dimethylether, der er fremstillet af biomasse, og som anvendes som biobrændstof
- f) »bio-ETBE (ethyl-tertiær-butylether)«: ETBE fremstillet på grundlag af bioethanol. Volumenandelen af bio-ETBE, der beregnes som biobrændstof, er 47 %
- g) »bio-MTBE (methyl-tertiær-butylether)«: et brændstof, der er fremstillet på grundlag af biomethanol. Volumenandelen af bio-MTBE, der beregnes som biobrændstof, er 36 %
- h) »syntetisk biobrændstof«: syntetiske kulbrinter eller blandinger af syntetiske kulbrinter, der er fremstillet af biomasse
- i) »biohydrogen«: brint, der er fremstillet af biomasse, og/eller af den bionedbrydelige del af affald, og som anvendes som biobrændstof
- j) »ren vegetabilisk olie«: olie, der er fremstillet af olieplanter ved presning, udvinding eller lignende procedurer, og som kan være rå eller raffineret, men er kemisk uændret, hvor anvendelsen heraf er forenelig med den pågældende motortype og de tilsvarende emissionskrav.

Artikel 3

1. a) Medlemsstaterne bør sikre, at en minimumsandel af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer markedsføres på deres område, og at der med henblik herpå fastsættes nationale vejledende mål.
- b) i) En referenceværdi for disse mål er 2 %, beregnet på grundlag af energiindhold, af al benzin og diesel, der markedsføres til transport på deres område senest den 31. december 2005.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33).

ii) En referenceværdi for disse mål er 5,75 %, beregnet på grundlag af energiindhold, af al benzin og diesel, der markedsføres til transport på deres område senest den 31. december 2010.

2. Biobrændstoffer kan foreligge i følgende former:

- a) som rene biobrændstoffer eller i høj koncentration i mineraloliederivater i overensstemmelse med de specifikke kvalitetsstandarder for anvendelse til transportformål
- b) som biobrændstoffer, der er iblandet mineraloliederivater i overensstemmelse med de relevante europæiske standarder, der beskriver de tekniske specifikationer for brændstoffer til transport (EN 228 og EN 590)
- c) som væsker på basis af biobrændstoffer såsom ETBE (ethyltertiær-butylether), hvor biobrændstoffets procentdel er angivet i artikel 2, stk. 2.

3. Medlemsstaterne overvåger virkningen af anvendelsen af biobrændstoffer i dieselblandinger på mere end 5 % i ikke-tilpassede køretøjer, og træffer, hvis det er påkrævet, foranstaltninger til at sikre, at de relevante fællesskabsbestemmelser om emissionsstandarder overholdes.

4. Medlemsstaterne bør i deres foranstaltninger tage hensyn til de forskellige biobrændstoffers og andre fornyelige brændstoffers samlede klima- og økobalance og kan prioritere de brændstoffer, der udviser en særdeles god omkostningseffektiv økobalance, samtidig med at der tages hensyn til konkurrenceevne og forsyningssikkerhed.

5. Medlemsstaterne sørger for, at offentligheden informeres om disponible biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer. Hvis procentdelen af biobrændstoffer, der er iblandet mineraloliederivater, ligger over grænseværdien på 5 % fedtsyremethylestere (FAME) eller på 5 % bioethanol, skal det specifikt anføres på salgsstederne.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne indberetter hvert år inden den 1. juli til Kommissionen

- de foranstaltninger, som er truffet for at fremme anvendelsen af biobrændstoffer eller andre fornyelige brændstoffer, der skal erstatte diesel eller benzin til transportformål
- omfanget af de nationale ressourcer, der er afsat til fremstilling af biomasse til anden energianvendelse end transport, og
- det samlede salg af brændstof til transport og andelen af biobrændstoffer, rene eller blandede, og andre fornyelige brændstoffer, der blev markedsført det foregående år. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, indberette usæd-

vanlige forhold med hensyn til forsyningen med råolie eller olieprodukter, der har haft indvirkning på markedsføringen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer.

I den første indberetning efter dette direktivs ikrafttræden angiver medlemsstaterne størrelsen af deres nationale vejledende mål for første fase. I indberetningen for 2006 angiver medlemsstaterne deres nationale vejledende mål for anden fase.

Disse indberetninger skal indeholde en begrundelse af differentieringen af de nationale mål i forhold til de referenceværdier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b). En begrundelse kan bygge på følgende elementer:

- a) objektive faktorer såsom begrænset nationalt potentiale til fremstilling af biobrændstoffer af biomasse
- b) omfanget af de nationale ressourcer, der er afsat til fremstilling af biomasse til anden energianvendelse end transport, og de særlige tekniske eller klimatiske forhold, der kendetegner det nationale marked for brændstoffer til transport
- c) nationale politikker, hvorved der afsættes tilsvarende ressourcer til fremstilling af andre brændstoffer til transport, der er baseret på vedvarende energikilder, og som er i overensstemmelse med direktivets målsætninger.

2. Senest den 31. december 2006 og herefter hvert andet år udarbejder Kommissionen en evalueringsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridt i anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer i medlemsstaterne.

Rapporten skal mindst omfatte følgende:

- a) omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at fremme anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer
- b) de økonomiske aspekter samt indvirkningerne på miljøet af en yderligere forøgelse af andelen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer
- c) livscyklusperspektivet for biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer for at kunne angive mulige foranstaltninger med henblik på senere at fremme brugen af de brændstoffer, der er klima- og miljøvenlige, og som har et potentiale til at blive konkurrencedygtige og omkostningseffektive
- d) bæredygtigheden af de afgrøder, der anvendes til produktion af biobrændstoffer, især arealanvendelse, dyrkningsintensitet, vekseldrift og anvendelse af pesticider
- e) en vurdering af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer for så vidt angår deres respektive konsekvenser for klimaændringer og deres indvirkning på reduktionen af CO₂-emissioner
- f) en gennemgang af yderligere, mere langsigtede muligheder med hensyn til energieffektivitetsforanstaltninger på transportområdet.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om en tilpasning af de i artikel 3, stk. 1, anførte målsætninger. Hvis det i rapporten konkluderes, at de vejledende mål sandsynligvis ikke vil kunne nås af årsager, der ikke er begrundede og/eller er uden relation til nye videnskabelige data, fastsættes der i disse forslag nationale, eventuelt obligatoriske, mål i passende form.

Artikel 5

Listen i artikel 2, stk. 2, kan tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 6, stk. 2. Når listen tilpasses, skal der tages hensyn til biobrændstoffernes miljøindvirkninger.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. maj 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. CHRISOCHOÏDIS

Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 13. maj 2003

om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(2003/354/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved skrivelse, der blev registreret af Kommissionens Generalsekretariat den 17. december 2002, anmodede de tyske myndigheder om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af en fravigende foranstaltning, som var indrømmet landet ved artikel 1 i Rådets beslutning 2000/186/EF ⁽³⁾.

(2) De øvrige medlemsstater blev den 17. januar 2003 underrettet om denne anmodning.

(3) Formålet med den fravigende foranstaltning er helt at udelukke fradragsret for moms, der beregnes af udgifter til varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af den anvendelse, der sker af de pågældende varer og tjenesteydelser, er til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Denne foranstaltning, der fraviger artikel 17 i direktiv 77/388/EØF som ændret ved artikel 28f i nævnte direktiv, er begrundet i behovet for at forenkle opkrævningen af merværdiafgift; den påvirker kun i ubetydelig grad størrelsen af den skyldige afgift ved det endelige forbrug.

(4) Bemyndigelsen udløb den 31. december 2002, medens de retlige og faktiske elementer, som begrundede anvendelsen af den pågældende forenklede foranstaltning, ikke er ændret og fortsat består.

(5) Gyldighedsperioden for den nye bemyndigelse bør dog begrænses til den 30. juni 2004. Denne maksimumsfrist gør det muligt at behandle den fravigende foranstaltning på ny i lyset af dommen i sag C-17/01, som Domstolen sandsynligvis vil afsige i løbet af 2003.

(6) Den fravigende foranstaltning har ingen negativ indvirkning på EU's egne momsindtægter —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Tyskland til at udelukke fradragsret for moms, der beregnes af udgifter til varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af den anvendelse, der sker af de pågældende varer eller tjenesteydelser, er til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes indtil den 30. juni 2004.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2002/93/EF (EFT L 331 af 7.12.2002, s. 27).

⁽²⁾ Forslag af 18. marts 2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2003.

På Rådets vegne
M. CHRISOCHOÏDIS
Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 2003

om ændring af beslutning 2003/207/EF om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81

(Sag COMP/E-3/36.700 — Industrielle og medicinske gasser)

(meddelt under nummer K(2003) 1180)

(Kun den engelske og den nederlandske udgave er autentiske)

(2003/355/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 15, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning 2003/207/EF af 24. juli 2002 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (Sag COMP/E-3/36.700 — Industrielle og medicinske gasser) ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »beslutningen«), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen fastslog i beslutningen, at der på møder i marts og oktober 1994 var blevet ført konkurrencebegrænsende drøftelser om »prislistes« og »mindstepriser« for flaskegasser til mindre kunder med henblik på en aftale mellem en række virksomheder, herunder Westfalen Gassen Nederland BV (i det følgende benævnt »Westfalen«) ⁽⁴⁾.
- (2) Det blev derfor konstateret, at Westfalen havde deltaget i følgende aftaler/samordnede praksis ⁽⁵⁾:
- a) fastsættelse af prisforhøjelser fra oktober 1994 til december 1995, dvs. udgangen af det år, for hvilket prisforhøjelserne skulle anvendes
- b) fastsættelse af moratorier fra oktober 1994 til januar 1995 for at gennemføre ovennævnte prisforhøjelser

c) fastsættelse af mindstepriser fra marts 1994 til december 1995, dvs. udgangen af det år, for hvilket der blev vedtaget mindstepriser.

(3) Som følge heraf fastslog Kommissionen, at Westfalen havde overtrådt traktatens artikel 81, stk. 1, fra marts 1994 til december 1995 ⁽⁶⁾, og at Westfalen havde deltaget i følgende aftaler/samordnede praksis ⁽⁷⁾:

a) fastsættelse af prisforhøjelser fra oktober 1994 til december 1995

b) fastsættelse af moratorier fra oktober 1994 til januar 1995

c) fastsættelse af mindstepriser fra marts 1994 til december 1995.

(4) Kommissionen fandt det derfor berettiget at fastlægge grundbeløbet for den bøde, Westfalen skulle betale, til 0,51 mio. EUR, idet den tog udgangspunkt i et beløb på 0,45 mio. EUR, der skulle forhøjes med 15 % som følge af overtrædelsens varighed ⁽⁸⁾. På grund af formildende omstændigheder nedsatte Kommissionen bøden til 0,43 mio. EUR inden anvendelsen af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (»samarbejdsmeddelelsen«) ⁽⁹⁾. Da samarbejdsmeddelelsen ikke fandt anvendelse på Westfalen, pålagde Kommissionen selskabet en bøde på i alt 0,43 mio. EUR ⁽¹⁰⁾.

(5) Westfalen indbragte beslutningen for Førsteinstansretten den 4. oktober 2002 ⁽¹¹⁾, hvor det anfægtede Kommissionens beslutning på flere punkter, blandt andet at selskabet ikke havde deltaget i mødet i marts 1994.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 84 af 1.4.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Betragtning 205 i beslutningen.

⁽⁵⁾ Betragtning 393 i beslutningen.

⁽⁶⁾ Betragtning 433 i beslutningen.

⁽⁷⁾ Betragtning 436 i beslutningen.

⁽⁸⁾ Betragtning 438 i beslutningen.

⁽⁹⁾ Betragtning 449, 450 i beslutningen.

⁽¹⁰⁾ Betragtning 460 i beslutningen.

⁽¹¹⁾ Sag T-303/02, Westfalen mod Kommissionen og (EFT C 305 af 7.12.2002, s. 25).

- (6) Som følge heraf blev Kommissionen klar over, at den i sin vurdering havde begået en faktisk fejl, fordi den ikke havde taget i betragtning, at Westfalen ikke var repræsenteret på ovennævnte møde i marts 1994, men kun på mødet i oktober 1994 (¹).
- (7) Det må derfor konstateres, at Westfalen deltog i følgende aftaler/samordnede praksis:
- fastsættelse af prisforhøjelser fra oktober 1994 til december 1995, dvs. udgangen af det år, for hvilket prisforhøjelserne skulle anvendes
 - fastsættelse af moratorier fra oktober 1994 til januar 1995 for at gennemføre ovennævnte prisforhøjelser
 - fastsættelse af mindstepriser fra oktober 1994 til december 1995, dvs. udgangen af det år, for hvilket der blev vedtaget mindstepriser.
- (8) Som følge heraf må det fastslås, at Westfalen overtrådte traktatens artikel 81, stk. 1, fra oktober 1994 til december 1995, og at Westfalen deltog i følgende aftaler/samordnede praksis:
- fastsættelse af prisforhøjelser fra oktober 1994 til december 1995
 - fastsættelse af moratorier fra oktober 1994 til januar 1995
 - fastsættelse af mindstepriser fra oktober 1994 til december 1995.
- (9) Kommissionen burde derfor have fastlagt grundbeløbet for den bøde, Westfalen skulle betale, til 0,49 mio. EUR på grundlag af samme udgangsbeløb som tidligere, men nu kun forhøjet med 10 % som følge af overtrædelsens varighed. På grund af formildende omstændigheder burde bøden derfor have været fastsat til 0,41 mio. EUR inden anvendelsen af samarbejdsmeddelelsen, og den samlede bøde til dette selskab burde derfor have været på 0,41 mio. EUR.
- (10) Denne ændring får ingen konsekvenser for de andre virksomheder, der er omfattet af beslutningen, eller for den øvrige del af beslutningen, hvad Westfalen angår.
- (11) Forskellen mellem den bøde på 0,43 mio. EUR, der blev pålagt Westfalen ved beslutningen, og som selskabet allerede har betalt, og den ændrede bøde på 0,41 mio. EUR, som nedsat ved nærværende beslutning, dvs. 0,02 mio. EUR, vil blive refunderet selskabet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2003/207/EF foretages herved følgende ændringer:

- I artikel 1 ændres ordene »Westfalen Gassen Nederland BV fra marts 1994 til december 1995« til: »Westfalen Gassen Nederland BV fra oktober 1994 til december 1995«.
- I artikel 3 ændres ordene »Westfalen Gassen Nederland BV 0,43 mio. EUR« til: »Westfalen Gassen Nederland BV 0,41 mio. EUR«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

AGA AB
S-181 81 Lidingö
Air Liquide BV
De Witbogt 1
5652 AG Eindhoven
Nederland
Air Products Nederland BV
Klaprozenweg 101
Noordpoort
1033 NN Amsterdam
Nederland
BOC Group plc
Chertsey Road
Windlesham
GU20 6HJ — Surrey
United Kingdom
Messer Nederland BV
Middenweg 17
4782 PM Moerdijk
Nederland
NV Hoek Loos
Havenstraat 1
Postbus 78
3100 AB Schiedam
Nederland
Westfalen Gassen Nederland BV
Rigastraat 20
7418 EW Deventer
Nederland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2003.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Jf. tabel 5 i betragtning 106 i beslutningen.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. maj 2003

om anden ændring af beslutning 2003/289/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Belgien

(meddelt under nummer K(2003) 1688)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2003/356/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽⁴⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽⁵⁾, særlig artikel 4, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. april 2003 meddelte de belgiske veterinærmyndigheder Kommissionen, at de nærede kraftig mistanke om, at der forekom aviær influenza i provinsen Limburg, hvilket senere blev officielt bekræftet.
- (2) De belgiske myndigheder har straks inden den officielle bekræftelse af sygdommen gennemført de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 92/40/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽⁶⁾.
- (3) For at sikre klare og gennemsigtige bestemmelser vedtog Kommissionen efter høring af de belgiske myndigheder beslutning 2003/275/EF af 16. april 2003 om beskyttelsesforanstaltninger som følge af kraftig mistanke om aviær influenza i Belgien ⁽⁷⁾, som blev afløst af beslutning 2003/289/EF ⁽⁸⁾, ændret ved beslutning 2003/317/EF ⁽⁹⁾, hvorved de af Belgien truffene foranstaltninger skærpedes.

(4) Siden den 27. april er der ikke i Belgien registreret yderligere tilfælde af aviær influenza eller opstået mistanke herom, hvoraf det kan konkluderes, at sygdommen er blevet bekæmpet med held. Fjerkræbedrifterne i de etablerede stødpudezoner er blevet tømt, og der vil først blive genindsat ny besætning efter en periode, hvor staldene har stået tomme efter rengøring og desinfektion.

(5) Efter endnu en periode frem til den 26. maj 2003 bør de gældende handelsrestriktioner, hvis der ikke har været anmeldt nye udbrud, begrænses til de tidligere sygdomsramte områder og til en passende stødpudezone rundt om dette område, og der bør gives tilladelse til handel med levende fjerkræ og fjerkræprodukter fra resten af Belgiens område, der så kan betragtes som fri for aviær influenza.

(6) De sundhedscertifikater, der eventuelt skal anvendes fra den 27. maj 2003 for sendinger af levende fjerkræ og rugeæg med oprindelse i det afgrænsede område i Belgien og bestemt for en anden medlemsstat eller et tredjeland, bør ændres tilsvarende.

(7) De foranstaltninger, der er fastsat i beslutning 2003/289/EF, bør forlænges og tilpasses yderligere på baggrund af sygdommens udvikling.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2003/289/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»Uden at de foranstaltninger, der allerede er truffet i henhold til direktiv 92/40/EØF, derved indskrænkes, sørger de belgiske myndigheder for, at den forebyggende tømning af risikobedrifter i de zoner, hvor der gælder restriktioner, og i de i bilaget beskrevne zoner samt slagtingen af andet fjerkræ og andre fugle, der holdes i disse områder, og som anses for udsat for at blive smittet, tilendebringes hurtigst muligt.«

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 57.

⁽⁸⁾ EUT L 105 af 26.4.2003, s. 24.

⁽⁹⁾ EUT L 115 af 9.5.2003, s. 82.

2) Som artikel 7a indsættes:

»Artikel 7a

1. Hvis der ved midnat den 26. maj 2003:

- a) ikke er anmeldt yderligere udbrud af aviær influenza i Belgien inden den 26. maj 2003, kl. 17.00 og
- b) alle kliniske undersøgelser og laboratorieundersøgelser, der er foretaget i Belgien i forbindelse med bedrifter, der er inficeret, under mistanke eller mistænkt for at være kontamineret med aviær influenza, har givet negativt resultat,

affattes artikel 1 således:

»Artikel 1

1. Uden at de foranstaltninger, som Belgien i henhold til direktiv 92/40/EØF har truffet i overvågningszonerne, derved indskrænkes, sørger de belgiske veterinærmyndigheder for, at der ikke afsendes levende fjerkræ, rugeæg eller frisk, uforarbejdet og ikke-varmebehandlet fjerkrægødning og -strøelse fra provinserne Antwerpen og Limburg til andre dele af Belgien, til andre medlemsstater eller til tredjelande.

2. Uden at de foranstaltninger, som Belgien i henhold til direktiv 92/40/EØF har truffet i overvågningszonerne, derved indskrænkes, sørger de belgiske veterinærmyndigheder for, at levende fjerkræ og rugeæg ikke transporteres på provinserne Antwerpens og Limburgs område.

3. Uanset stk. 2 kan de ansvarlige veterinærmyndigheder, som træffer alle de fornødne biosikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 5 for at undgå spredning af aviær influenza, tillade transport fra områder uden for overvågningszonerne af:

- a) fjerkræ til omgående slagting, herunder udsætterhøns, til et slagteri, som er udpeget af de ansvarlige veterinærmyndigheder
- b) daggamle kyllinger og æglægningsklare hønniker til en bedrift eller et anlæg under officiel kontrol, hvor der ikke holdes andet fjerkræ
- c) rugeæg til et rugeri under officiel kontrol.

Hvis levende fjerkræ, der transporteres i henhold til litra a) eller b), har oprindelse i en anden medlemsstat eller et tredjeland, skal transporten godkendes af de belgiske myndigheder og den ansvarlige myndighed i afsendelsesmedlemsstaten eller -tredjelandet.

4. Uanset stk. 2 kan de ansvarlige veterinærmyndigheder, som træffer alle de fornødne biosikkerhedsforanstaltninger for at undgå spredning af aviær influenza, tillade transport af levende fjerkræ og rugeæg, der ikke er forbudt ved Rådets direktiv 92/40/EØF, navnlig med hensyn til flytning af daggamle kyllinger i henhold til artikel 9, stk. 4, litra a), b) og c), til bedrifter på provinserne Antwerpens og Limburgs område under officiel kontrol.«

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 underretter Belgien den 26. maj 2003 Kommissionen og medlemsstaterne om, hvorvidt betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Uden at artikel 1, stk. 1, tilsidesættes, skal de sundhedscertifikater, der ledsager sendinger af levende fjerkræ og rugeæg med oprindelse i og/eller afsendt fra Belgiens område bortset fra Antwerpen og Limburg, og som skal underskrives fra den 27. maj 2003, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt, være forsynet med følgende erklæring: »Denne sending opfylder dyresundhedsbetingelserne i beslutning 2003/356/EF.«

3) I artikel 4, litra a) og b), indsættes efter »returneres« følgende:

»efter at være rengjort og desinficeret i overensstemmelse med litra d) eller håndteres på anden måde under officielt tilsyn og efter myndighedernes instrukser for at undgå krydskontaminering.«

4) I artikel 8 ændres »til den 16. maj 2003, kl. 24.00« til »til den 30. maj 2003, kl. 24.00.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. maj 2003

om anden ændring af beslutning 2003/290/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Nederlandene

(meddelt under nummer K(2003) 1689)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/357/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF⁽⁴⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum⁽⁵⁾, særlig artikel 4, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Siden den 28. februar 2003 har Nederlandene anmeldt flere udbrud af højpatogen aviær influenza.
- (2) Nederlandene traf omgående foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza⁽⁶⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, inden sygdommen blev officielt bekræftet.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.

- (3) For at sikre klare og gennemskuelige bestemmelser vedtog Kommissionen efter høring af de nederlandske myndigheder beslutning 2003/153/EF af 3. marts 2003 om beskyttelsesforanstaltninger som følge af kraftig mistanke om aviær influenza i Nederlandene⁽⁷⁾, hvori de af Nederlandene trufne foranstaltninger skærpedes.

- (4) Efterfølgende vedtoges beslutning 2003/156/EF⁽⁸⁾, 2003/172/EF⁽⁹⁾, 2003/186/EF⁽¹⁰⁾, 2003/191/EF⁽¹¹⁾, 2003/214/EF⁽¹²⁾, 2003/258/EF⁽¹³⁾, 2003/290/EF⁽¹⁴⁾ og 2003/318⁽¹⁵⁾ efter høring af de nederlandske myndigheder og en sammen med alle medlemsstaterne foretaget evaluering af situationen.

- (5) De foranstaltninger, der er fastsat i beslutning 2003/290/EF, bør forlænges og tilpasses under hensyntagen til sygdomsudviklingen.

- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2003/290/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»Uden at de foranstaltninger, der allerede er truffet i henhold til direktiv 92/40/EØF, derved indskrænkes, sørger de ansvarlige myndigheder i Nederlandene for, at den forebyggende nedslagning på risikobehæftede fjerkræbedrifter i de zoner, hvor der gælder restriktioner, og i de i bilaget beskrevne zoner og udsætningen af andet fjerkræ og andre fugle, der holdes i disse områder, og som anses for at være i fare, tilendebringes hurtigst muligt.«

⁽⁷⁾ EUT L 59 af 4.3.2003, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT L 64 af 7.3.2003, s. 36.

⁽⁹⁾ EUT L 69 af 13.3.2003, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EUT L 71 af 15.3.2003, s. 30.

⁽¹¹⁾ EUT L 74 af 20.3.2003, s. 30.

⁽¹²⁾ EUT L 81 af 28.3.2003, s. 48.

⁽¹³⁾ EUT L 95 af 11.4.2003, s. 65.

⁽¹⁴⁾ EUT L 105 af 26.4.2003, s. 28.

⁽¹⁵⁾ EUT L 115 af 9.5.2003, s. 86.

- 2) I artikel 4, litra a) og b), indsættes efter ordet »returneres« følgende:

»efter at være rengjort og desinficeret i overensstemmelse med litra d) eller håndteres på anden måde under officielt tilsyn og efter de ansvarlige myndigheders instrukser for at undgå krydskontaminering.«

- 3) I artikel 8 ændres »til den 16. maj 2003, kl. 24.00« til »til den 30. maj 2003, kl. 24.00«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. maj 2003

om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende aviær influenza i Tyskland

(meddelt under nummer K(2003) 1690)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/358/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽⁴⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽⁵⁾, særlig artikel 4, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 9. maj 2003 meddelte de tyske veterinærmyndigheder Kommissionen, at de nærede kraftig mistanke om forekomst af højpatogen aviær influenza i en fjerkræflok i delstaten Nordrhein-Westfalen, og denne mistanke blev bekræftet den 13. maj 2003.
- (2) Aviær influenza er en meget smitsom fjerkræsygdom, som kan udgøre en alvorlig risiko for fjerkræindustrien.
- (3) De tyske myndigheder har straks inden den officielle bekræftelse af sygdommen gennemført de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 92/40/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽⁶⁾.

(4) Ved Rådets direktiv 92/40/EØF fastsættes de bekæmpelsesforanstaltninger, der mindst skal anvendes ved udbrud af aviær influenza. Medlemsstaterne kan træffe strengere foranstaltninger på det område, der er omfattet af dette direktiv, hvis det findes nødvendigt og hensigtsmæssigt for at bringe sygdommen under kontrol, under hensyntagen til de fremherskende epidemiologiske, opdrætsmæssige, kommercielle og sociale vilkår.

(5) De tyske myndigheder har i samarbejde med Kommissionen i delstaten Nordrhein-Westfalen iværksat en indstilling af transport af levende fjerkræ og rugeæg, der omfatter forbud mod at forsende levende fjerkræ og rugeæg. I betragtning af fjerkræproduktionens særlige karakter kan forsendelse af rugeæg, daggamle kyllinger, æglægningsklare hønniker og fjerkræ til øjeblikkelig slagtning dog tillades inden for delstaten Nordrhein-Westfalen. Desuden bør det også forbydes at sende frisk, uforarbejdet fjerkrægødning og -strøelse fra delstaten Nordrhein-Westfalen til andre dele af Tyskland, til andre medlemsstater eller til tredjelande.

(6) For at sikre klare og gennemsigtige bestemmelser vedtog Kommissionen efter høring af de tyske myndigheder beslutning 2003/333/EF af 12. maj 2003 om beskyttelsesforanstaltninger som følge af en kraftig mistanke om aviær influenza i Tyskland ⁽⁷⁾, hvori de af Tyskland truffne foranstaltninger skærpedes.

(7) Fersk fjerkrækød, som er bestemt for samhandelen inden for EF, skal mærkes med et sundhedsmærke i overensstemmelse med kapitel XII i bilag I til direktiv 71/118/EØF ⁽⁸⁾, senest ændret ved Rådets direktiv 97/79/EF ⁽⁹⁾. For at muliggøre afsætning på det tyske marked af fersk fjerkrækød fra fjerkræ med oprindelse i de oprettede overvågningszoner bør der fastsættes særlige bestemmelser for sundhedsmærkningen heraf.

(8) De tyske myndigheder bør på alle niveauer inden for fjerkræ- og ægproduktionen skærpe foranstaltningerne vedrørende biosikkerhed og hygiejne, herunder procedurerne for rengøring og desinficering, for at forhindre en yderligere spredning af sygdommen.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 116 af 13.5.2003, s. 28.

⁽⁸⁾ EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23.

⁽⁹⁾ EFT L 13 af 16.1.1997, s. 18.

- (9) I Rådets beslutning 90/424/EØF om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF ⁽²⁾, er det i artikel 3, stk. 4, fastsat, at Kommissionen kan fastsætte foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat skal træffe for at sikre, at aktionen lykkes. Under hensyntagen til den nuværende situation i Tyskland vil det være hensigtsmæssigt at foretage forebyggende slagtning af alt fjerkræ i et område omkring et udbrud af aviær influenza.
- (10) For bedre at forstå sygdommens epidemiologi bør der foretages en serologisk undersøgelse af svin, der holdes på bedrifter, hvor der er konstateret infektion af fjerkræ med aviær influenza.
- (11) De tyske myndigheder bør desuden sikre, at der træffes forholdsregler for udsatte personer.
- (12) De øvrige medlemsstater har allerede tilpasset deres handelsforanstaltninger, og de holdes tilstrækkeligt underrettet af Kommissionen, navnlig i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, om den periode, der er passende for gennemførelsen af disse foranstaltninger.
- (13) Situationen bør tages op til fornyet overvejelse på det planlagte møde i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. maj 2003.
- (14) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —
4. Uanset stk. 3 kan de ansvarlige veterinærmyndigheder, som træffer alle de fornødne biosikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 5 for at undgå spredning af aviær influenza, inden for det i bilaget anførte område tillade transport fra områder uden for overvågningszonerne af:
- fjerkræ til omgående slagtning, herunder udsætterhøns, til et slagteri, som er udpeget af de ansvarlige veterinærmyndigheder
 - daggamle kyllinger og æglægningssklare hønniker til en bedrift under officiel kontrol, hvor der ikke holdes andet fjerkræ
 - rugeæg til et rugeri under officiel kontrol.
- Hvis levende fjerkræ, der transporteres i henhold til litra a) eller b), har oprindelse i en anden del af Tyskland end det i bilaget anførte område eller i en anden medlemsstat eller et tredjeland, skal transporten godkendes af de tyske myndigheder og den ansvarlige myndighed i afsendelsesmedlemsstaten eller -tredjelandet.
5. Uanset stk. 3 kan de ansvarlige veterinærmyndigheder, som træffer alle de fornødne biosikkerhedsforanstaltninger for at undgå spredning af aviær influenza, tillade transport af levende fjerkræ og rugeæg, der ikke er forbudt ved Rådets direktiv 92/40/EØF, navnlig med hensyn til flytning under officiel kontrol af daggamle kyllinger i henhold til direktivets artikel 9, stk. 4, litra a), b) og c), til bedrifter i det i bilaget anførte område.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Uden at de foranstaltninger, som Tyskland i henhold til Rådets direktiv 92/40/EØF har truffet i overvågningszonerne, derved indskrænkes, sørger de tyske veterinærmyndigheder for, at der ikke forsendes levende fjerkræ, rugeæg eller frisk, uforarbejdet og ikke-varmebehandlet fjerkrægødning og -strøelse fra det i bilaget anførte område til andre områder i Tyskland, til andre medlemsstater eller til tredjelande.

2. Uanset stk. 1 skal dyresundhedscertifikater, der ledsager forsendelser af levende fjerkræ og rugeæg med oprindelse i områder i Tyskland, der ikke er anført i bilaget, indeholde følgende tekst: »Denne forsendelse er med hensyn til dyresundhed i overensstemmelse med beslutning 2003/358/EF«.

3. Uden at de foranstaltninger, som Tyskland i henhold til Rådets direktiv 92/40/EØF har truffet i overvågningszonerne, derved indskrænkes, sørger de tyske veterinærmyndigheder for, at levende fjerkræ og rugeæg ikke transporteres inden for det i bilaget anførte område.

6. a) Uanset stk. 1 og stk. 4, litra a) og b), kan de ansvarlige tyske myndigheder tillade transport og forsendelse fra del B af det i bilaget anførte område til andre dele af Tyskland, der ikke er anført i bilaget, af:

- fjerkræ til omgående slagtning til et slagteri, som er udpeget af de ansvarlige veterinærmyndigheder
- daggamle kyllinger til en bedrift eller stald under officiel kontrol, hvor der ikke holdes andet fjerkræ.

b) De ansvarlige myndigheder sørger for, at transport og forsendelse i medfør af litra a):

- foregår under iagttagelse af alle relevante biosikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 5, så spredning af aviær influenza undgås
- godkendes af de ansvarlige myndigheder på afsendelses- og bestemmelsesstedet
- foregår ad en forud fastlagt rute direkte fra afsendelsesstedet til bestemmelsesstedet uden yderligere på- eller aflæsning af fjerkræ eller andet, der kan sprede sygdommen.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.

- c) Det fjerkræ og de daggamle kyllinger, der forsendes, skal gennemgå en klinisk undersøgelse på afsendelsesstedet og på bestemmelsesstedet i overensstemmelse med de af de ansvarlige myndigheder fastlagte protokoller.

Artikel 2

Fersk fjerkrækød fra slagtefjerkræ, der er transporteret under iagttagelse af de fornødne biosikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 5, og som har oprindelse i de oprettede overvågningszoner:

- a) skal mærkes med et cirkelformet mærke i henhold til de ansvarlige myndigheders supplerende krav,
- b) må ikke afsendes til andre medlemsstater eller til tredjelande,
- c) skal fremstilles, opskæres, oplagres og transporteres særskilt fra andet fersk fjerkrækød, der er bestemt for samhandelen inden for EF og for udførsel til tredjelande, og skal anvendes på en sådan måde, at det undgås, at det blandes med kødprodukter eller tilberedt kød, der er bestemt for samhandelen inden for EF eller for udførsel til tredjelande, medmindre det har undergået behandlingen i henhold til tabel 1, litra a), b) eller c), i bilag III til direktiv 2002/99/EF.

Artikel 3

Uden at de foranstaltninger, der allerede er truffet i henhold til direktiv 92/40/EØF, derved indskrænkes, sørger de ansvarlige myndigheder i Tyskland for, at den forebyggende tømning af risikobehæftede fjerkræbedrifter inden for de af restriktionerne omfattede områder og nedslagningen af andet fjerkræ og andre fugle, der holdes i disse områder, og som anses at udgøre en risiko, tilendebringes hurtigst muligt.

De forebyggende foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, træffes, uden at dette berører Rådets beslutning 90/424/EØF.

Artikel 4

Med henblik på at øge biosikkerheden i fjerkræsektoren sørger Tysklands ansvarlige veterinærmyndigheder i det i bilaget anførte område for:

- a) at konsumæg kun transporteres fra en bedrift til et pakkeri enten i engangsemballage eller i beholdere, bakker eller andet genbrugsudstyr, der hver gang rengøres og desinficeres før og efter brugen i overensstemmelse med litra d). Desuden sørger de ansvarlige veterinærmyndigheder i forbindelse med konsumæg med oprindelse i en anden del af Tyskland end det i bilaget anførte område eller i en anden medlemsstat for, at emballage, beholdere, bakker og andet genbrugsudstyr, der er anvendt ved transporten, returneres direkte efter at være rengjort og desinficeret i overensstemmelse med litra d) eller behandles på anden måde under officielt tilsyn og i overensstemmelse med de ansvarlige myndigheders instrukser, så krydskontaminering undgås

- b) at slagtefjerkræ bestemt til umiddelbar slagtning transporteres med lastvogne og i tremmekasser eller bure, der hver gang rengøres og desinficeres før og efter brugen i overensstemmelse med litra d). Desuden sørger de ansvarlige veterinærmyndigheder i forbindelse med slagtefjerkræ med oprindelse i en anden del af Tyskland end det i bilaget anførte område eller i en anden medlemsstat for, at tremmekasser, bure og beholdere returneres direkte efter at være rengjort og desinficeret i overensstemmelse med litra d) eller behandles på anden måde under officielt tilsyn og i overensstemmelse med de ansvarlige myndigheders instrukser, så krydskontaminering undgås

- c) at daggamle kyllinger transporteres i engangsemballage, der destrueres efter brugen
- d) at desinfektionsmidlerne og de metoder, der anvendes ved rengøring og desinficering, er godkendt af de ansvarlige myndigheder.

Artikel 5

Tysklands ansvarlige veterinærmyndigheder sørger for, at der i det i bilaget anførte område på alle niveauer af fjerkræ- og ægproduktion træffes strenge biosikkerhedsforanstaltninger for at undgå risikokontakter, der kan forårsage spredning af aviær influenza mellem bedrifterne. Disse foranstaltninger har navnlig til formål at undgå risikokontakter mellem fjerkræ, transportmidler, udstyr og personer, der skal ind på eller forlader fjerkræbedrifter, ægpakkerier, rugerier, slagterier, foderstofforarbejdningsvirksomheder, virksomheder, der forarbejder strøelse, og destruktionsanstalter. Med henblik herpå skal alle fjerkræproducenter føre et register over alle besøg i erhvervsmæssigt øjemed på deres bedrifter og over deres besøg i erhvervsmæssigt øjemed på andre fjerkræbedrifter.

Artikel 6

1. De tyske myndigheder sørger for, at der træffes passende forholdsregler for at forebygge influenzainfektioner hos personer, der arbejder med fjerkræ, og andre udsatte personer. Disse foranstaltninger kan omfatte:

- a) brug af beskyttelsestøj, -handsker og -briller
- b) vaccination mod human influenza
- c) profylaktisk antiviralbehandling.

2. De tyske myndigheder underretter med regelmæssige mellemrum Kommissionen om de vedtagne foranstaltninger i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

Artikel 7

1. De tyske myndigheder gennemfører serologiske undersøgelser af svin, der holdes på alle bedrifter, hvor der er konstateret infektion af fjerkræ med aviær influenza.

2. I tilfælde af positive fund må svinene kun flyttes til andre svinebedrifter eller til et slagteri efter tilladelse fra de ansvarlige veterinærmyndigheder, hvis efterfølgende relevante prøver har vist, at der kun er en ubetydelig risiko for spredning af aviær influenza.

3. Flytning til andre svinebedrifter må først finde sted, efter at alle restriktioner i forbindelse med aviær influenza på oprindelsesbedriften er blevet ophævet.

4. De tyske myndigheder underretter med regelmæssige mellemrum Kommissionen om undersøgelsesresultaterne i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

Artikel 8

Denne beslutning gælder til den 30. maj 2003, kl. 24.00.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

Delstaten Nordrhein-Westfalen i Tyskland bestående af:

Del A: Området vest for Rhinen.

Del B: Området øst for Rhinen.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. maj 2003

om betingelser for forebyggelse af aviær influenza hos modtagelige fugle i visse medlemsstater

(meddelt under nummer K(2003) 1691)

(EØS-relevant tekst)

(2003/359/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2002/33/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽³⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, fastsættes de bekæmpelsesforanstaltninger, der mindst skal anvendes ved udbrud af aviær influenza hos fjerkræ, uden at det indskrænker EF-reglerne for samhandel mellem medlemsstaterne.

(2) I henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2002 ⁽⁵⁾, må samhandel med og import af dyr, sæd, æg og embryoner ikke forbydes eller begrænses af andre dyresundhedsmæssige årsager end dem, der følger af anvendelsen af EF-retsfor skrifterne, særlig eventuelle beskyttelsesforanstaltninger.

(3) I artikel 2 i Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver ⁽⁶⁾ defineres det, hvad der forstås ved en zoologisk have.

(4) Siden den 28. februar 2003 har Nederlandene anmeldt flere udbrud af aviær influenza. Belgien har også anmeldt flere udbrud siden den 16. april 2003. Den 9. maj 2003

underrettede de tyske myndigheder Kommissionen om en stærk mistanke om aviær influenza i en fjerkræflok i Nordrhein-Westfalen, og den blev bekræftet den 13. maj 2003.

(5) For at undgå, at smitten spredtes, og på grundlag af en vurdering af den epidemiologiske situation kan de pågældende medlemsstaters myndigheder træffe afgørelse om forebyggende slagtning af fjerkræ, der er udsat for at blive smittet.

(6) De pågældende medlemsstater har omgående truffet foranstaltninger i henhold til direktiv 92/40/EØF, før sygdommen blev officielt bekræftet.

(7) For at sikre klare og gennemsikkelige bestemmelser har Kommissionen efter høring af de pågældende medlemsstaters myndigheder vedtaget flere beslutninger, der understøtter medlemsstaternes foranstaltninger.

(8) I henhold til beslutning 2003/214/EF af 27. marts 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Nederlandene ⁽⁷⁾, beslutning 2003/275/EF af 16. april 2003 om beskyttelsesforanstaltninger som følge af kraftig mistanke om aviær influenza i Belgien ⁽⁸⁾ og beslutning 2003/333/EF af 12. maj 2003 om beskyttelsesforanstaltninger som følge af en kraftig mistanke om aviær influenza i Tyskland ⁽⁹⁾ begyndte de nederlandske, de belgiske og de tyske myndigheder forebyggende at tømme risikobedrifter i risikoområder for fjerkræ for at undgå yderligere spredning af virus.

(9) Direktiv 92/40/EF gælder ikke, hvis der påvises aviær influenza hos andre fugle. I det tilfælde skal den pågældende medlemsstat dog underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der eventuelt træffes.

(10) For at beskytte sjældne fjerkræarter og udryddelsestruede fugle og bevare biodiversiteten kan de pågældende medlemsstater imidlertid beslutte at nødvaccinere disse modtagelige fugle mod aviær influenza.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 52.

⁽⁵⁾ EFT L 187 af 16.7.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 81 af 28.3.2003, s. 48.

⁽⁸⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 57.

⁽⁹⁾ EUT L 116 af 13.5.2003, s. 28.

- (11) Med henblik herpå og på baggrund af sygdomsudviklingen i Nederlandene og Belgien blev Kommissionens beslutning 2003/291/EF af 25. april 2003 om betingelser for forebyggelse af aviær influenza hos modtagelige fugle, der holdes i zoologiske haver i Belgien og Nederlandene⁽¹⁾ vedtaget, herunder foranstaltninger, der skal anvendes, hvis de pågældende medlemsstater beslutter at nødvaccinere modtagelige fugle mod aviær influenza.
- (12) Nødvaccinationen kan, selv om den er begrænset til bestemte kategorier af dyr, der ikke primært er genstand for samhandel, bidrage til at skade status med hensyn til aviær influenza i den internationale handel, ikke blot for den medlemsstat eller den del af medlemsstaten, hvor der vaccineres.
- (13) Derfor bør der fastsættes særlige bestemmelser for handel med vaccinerede fugle, og de pågældende medlemsstater bør give væsentlige oplysninger om nødvaccinationen i et program, som skal forelægges for Kommissionen og de øvrige medlemsstater.
- (14) Denne beslutning bør gælde for zoologiske haver som defineret i direktiv 1999/22/EF og også andre organer, der holder sjældne modtagelige fugle.
- (15) Af klarhedshensyn bør beslutning 2003/291/EF ophæves og afløses af nærværende beslutning.
- (16) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerkæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I denne beslutning forstås ved:

- »zoologisk have«: et anlæg som nævnt i artikel 2 i Rådets direktiv 1999/22/EF
- »organ, institut eller center, der er officielt godkendt«: et anlæg som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 92/65/EØF
- »modtagelig fugl«: enhver fugleart, der er modtagelig for aviær influenza, og som holdes i en zoologisk have eller et organ, institut eller center, der er officielt godkendt.

Artikel 2

Veterinærmyndighederne i de medlemsstater, der er nævnt i bilag I, sørger for, at der træffes strenge biosikkerhedsmæssige foranstaltninger i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, hvor der holdes modtagelige fugle, for at undgå risikokontakter, der kan forårsage spredning af aviær influenza. Disse foranstaltninger har navnlig til formål at undgå risikokontakter med offentligheden og med fjerkraebdrifter.

Artikel 3

Veterinærmyndighederne i de medlemsstater, der er nævnt i bilag I, kan beslutte at nødvaccinere modtagelige fugle, der holdes i zoologiske haver eller i officielt godkendte organer, institutter eller centre, mod aviær influenza, hvis de betragtes som udsat for at blive smittet, i de områder, der er fastsat i bilag II og på de betingelser, der er fastsat i bilag III til denne beslutning.

Artikel 4

De pågældende medlemsstater skal i Den Stående Komité for Fødevarerkæden og Dyresundhed officielt forelægge et program for nødvaccination mod aviær influenza som nævnt i artikel 3 for de øvrige medlemsstater og Kommissionen. Programmet skal mindst indeholde nærmere oplysninger om følgende:

- den nøjagtige adresse på de zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre, hvor der skal vaccineres, og deres beliggenhed
- særlig identifikation af de modtagelige fugle og antallet af dem
- individuel identifikation af de fugle, der skal vaccineres
- den vaccinetype, der skal anvendes, vaccinationsplanen og tidsplanen for vaccinationen
- begrundelsen for beslutningen om at iværksætte foranstaltningerne
- tidsplanen for vaccinationerne.

Artikel 5

Medlemsstaterne i bilag I iværksætter nationale foranstaltninger i henhold til denne beslutning og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Beslutning 2003/291/EF ophæves. Henvisninger til den ophævede beslutning skal betragtes som henvisninger til nærværende beslutning.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 105 af 26.4.2003, s. 34.

BILAG I

- Belgien
- Tyskland
- Nederlandene

BILAG II

- Belgien: hele området
- Tyskland: den del af delstaten Nordrhein-Westfalen, der mod øst afgrænses af Rhinen og mod vest af grænsen til Nederlandene, Belgien og delstaten Rheinland-Pfalz
- Nederlandene: hele området

BILAG III

BETINGELSER FOR NØDVACCINATION TIL BEKÆMPELSE OG UDRYDELSE AF AVLÆR INFLUENZA

1. Omfanget af den vaccination, der skal foretages	Der må kun vaccineres modtagelige fugle i zoologiske haver og officielt godkendte organer, institutter og centre.
2. Dyrearter, der skal vaccineres	Der skal opstilles en liste over alle de fugle, der skal vaccineres, med angivelse af individuel identifikation, og denne liste skal opbevares i mindst 10 år.
3. Vaccinationskampagnens længde	Alle de fugle, der skal vaccineres, skal vaccineres hurtigst muligt. Hver vaccination skal gennemføres inden for 96 timer.
4. Særlige restriktioner for vaccinerede dyr og produkter fra vaccinerede dyr	Der må ikke handles med de vaccinerede dyr, og de må heller ikke flyttes, medmindre det sker under officielt tilsyn, mellem zoologiske haver eller officielt godkendte organer, institutter eller centre i den samme medlemsstat eller efter særlig tilladelse fra en anden medlemsstat. Produkter fra vaccinerede dyr må ikke indgå i fødevarer.
5. Særlig identifikation og særlig registrering af de vaccinerede dyr	Vaccinerede dyr skal kunne identificeres individuelt, og dyrenes identitetspapirer skal påtegnes tydeligt i overensstemmelse hermed. Dyrene skal på vaccinationstidspunktet så vidt muligt forsynes med en identifikation, der ikke kan slettes, hvoraf det fremgår, at de er blevet vaccineret.
6. Andre spørgsmål vedrørende nødvaccination	
6.1. Gennemførelse af vaccinationskampagnen	Vaccinationen skal foretages under ledelse af en embedsdyrlæge, der arbejder for myndighederne. Der skal være truffet foranstaltninger til at undgå eventuel spredning af virus. Restmængder af vaccine skal returneres til det sted, hvor vaccinen er udleveret, med en skriftlig angivelse af, hvor mange dyr der er vaccineret, og hvor mange doser der er anvendt. Så vidt muligt skal der tages blodprøver før og tidligst 30 dage efter vaccinationen med henblik på serologisk undersøgelse for aviær influenza. Undersøgelsesresultaterne skal opbevares i mindst 10 år.
6.2. Den vaccine, der skal anvendes	Den inaktiverede vaccine skal være specielt formuleret og være effektiv mod den virustype, der er i cirkulation. Den skal anvendes i overensstemmelse med fabrikantens og/eller veterinærmyndighedernes instrukser.
6.3. Oplysninger om gennemførelsen af dette program til Kommissionen	Der skal fremlægges en detaljeret rapport om programmets gennemførelse inkl. resultaterne af de undersøgelser, der er foretaget, for Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed.